

ច្បាប់

ស្តីអំពី

ហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ឆ្នាំ១៩៩៤

តារាងមូល

ការរៀបចំច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ

ជំពូកទីមួយ

បទបញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.- ត្រូវបានអនុញ្ញាតក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៤ នូវការប្រមូលពន្ធចូលថវិការដ្ឋទៅរបស់រដ្ឋ នូវពន្ធដារ អាករផលទុន និងចំណូលនានា រួមទាំងការសំរេចឱ្យអំណោយ មូលនិធិបរិភោគ និង ធនធានបានមកពីការខ្ចីបុល ដែលបានគ្រោងទុកនៅតារាង "ក" ក្នុងផ្នែកទី ២ នៃច្បាប់នេះ ក្នុងចំនួនទឹកប្រាក់សរុប ៨៨៩.៦០០ លានរៀល ដែលត្រូវបែងចែកដូចតទៅ ៖

- ចំណូលជាប្រចាំ "ចំណូលប្រក្រតី" ៤៦០.០០០ លានរៀល
- ចំណូលជាមូលធន ៤២៩.៦០០ លានរៀល

មាត្រា ២.- ចំនួនទឹកប្រាក់ជាអតិបរិមា នៃឥណទានសំរាប់ចំណាយក្នុងថវិការដ្ឋទៅរបស់រដ្ឋ សំរាប់ឆ្នាំ ១៩៩៤ ត្រូវបានកំណត់ស្មើនឹង ៨៨៩.៦០០ លានរៀល នឹងត្រូវបែងចែកដូចតទៅ ៖

- ចំណាយជាប្រចាំ "ចំណាយប្រក្រតី" ៥៧៧.៦០០ លានរៀល
- ចំណាយជាមូលធន ៣១២.០០០ លានរៀល

មាត្រា ៣.- ហាមអស់ឈោក ប្រធានស្ថាប័នរដ្ឋបាល និងអ្នកបញ្ជាចំណាយ ជាសំខាន់ ក៏ដូចជាអ្នកបញ្ជាចំណាយ ដែលបានទទួលការប្រគល់សិទ្ធិក្នុងការវិវត្តការងារនានាទាំងឡាយដែលនាំឱ្យបង្កើនចំណាយ ដែលអាចកាត់ត្រា ទៅក្នុងឥណទានថវិការដ្ឋទៅរបស់រដ្ឋ ហើយដែលពុំមែនបានចេញមកពីការអនុវត្តច្បាប់ ក្រិត្យ និង បទបញ្ជាមានពីមុនមក ។

អស់ឈោកប្រធានស្ថាប័នរដ្ឋបាល និងអ្នកបញ្ជាចំណាយជាសំខាន់ ក៏ដូចជាអ្នកបញ្ជាចំណាយ ដែលបានប្រគល់សិទ្ធិ នឹងត្រូវទទួលខុសត្រូវដោយផ្ទាល់ខ្លួន ចំពោះការសំរេចទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងបទបញ្ញត្តិខាងលើនេះ ។

មាត្រា ៤.- ចំនួនទឹកប្រាក់ជាអតិបរិមា នៃឥណទាន សំរាប់ចំណាយជាប្រចាំរបស់រដ្ឋសំរាប់ឆ្នាំ ១៩៩៤ ត្រូវបានកំណត់ស្មើនឹង ៥៧៧.៦០០ លានរៀល ។ ឥណទាននេះត្រូវធ្វើការបែងចែកទៅតាមក្រសួងនីមួយៗ និងស្ថាប័នសាធារណៈប្រឆាំងប្រហែលនីមួយៗ និងទៅតាមប្រភេទដូចមានចែងក្នុងតារាង "ខ" ក្នុងភាគទី ២ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៥- ចំនួនទឹកប្រាក់ឥណទាន សំរាប់កម្មវិធីរបស់រដ្ឋត្រូវបានកំណត់សំរាប់ឆ្នាំ ១៩៩៤-១៩៩៦ គឺ

១.៣១៦.០៧០ លានរៀល ។

ក្នុងករណីបណ្តោះអាសន្ន ក្នុងដំណាក់កាលបច្ចុប្បន្ន នៃដំណើរការអភិវឌ្ឍន៍របស់ព្រះ
រាជាណាចក្រកម្ពុជា ឥណទានសំរាប់កម្មវិធី ត្រូវបានកំណត់ដោយយោងលើមូលដ្ឋាននៃការប៉ាន់ស្មាន
លើពាក្យសន្យាផ្តល់ជួយពីបរទេស ។

ឥណទានទាំងនេះត្រូវបែងចែកទៅតាមក្រសួងនីមួយៗឬតាមកម្មវិធីនីមួយៗឬតំណាងការនី
មួយៗ ដូចមានចែងក្នុងតារាង "ក" ក្នុងភាគទី ២ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៦- ចំនួនទឹកប្រាក់ជាអតិបរមានៃឥណទានសំរាប់ចំណាយ (CREDITS D'ENGAGEMENT) និង
ឥណទានសំរាប់ទូទាត់ (CREDITS DE PAIEMENT) នីមួយៗ សំរាប់ចំណាយជាមូលធន
នៃថវិការដ្ឋសំរាប់ឆ្នាំ ១៩៩៤ ត្រូវបានកំណត់ ដូចតទៅ ៖

- ឥណទានសំរាប់ធានាចំណាយ ៤៤៨.០៧៨ លានរៀល

- ឥណទានសំរាប់ទូទាត់ចំណាយ ៣១២.០០០ លានរៀល

ឥណទានទាំងអស់នេះត្រូវបានបែងចែកទៅតាមក្រសួង និងស្ថាប័នសាធារណៈប្រហាក់
ប្រហែលនីមួយៗ និងតាមជំពូកវិភាគនីមួយៗ ដូចមានចែងក្នុងតារាង "ឃ" ក្នុងភាគទី ២
នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៧- ចំនួនក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីរាជការ របស់រដ្ឋបាលស៊ីវិលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្រសួង និង ស្ថាប័នសា
ធារណៈប្រហាក់ប្រហែលនានា ត្រូវបានកំណត់សំរាប់ឆ្នាំ ១៩៩៤ ឆ្នើនិង ១៩៩៨ ៨៧៣ កន្លែង ។

ចំនួនក្របខ័ណ្ឌទាំងនេះត្រូវបែងចែកតាមក្រសួង និងស្ថាប័នសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល
នានា ដូចមានចែងក្នុងតារាង "ង" ក្នុងភាគទី ២ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ២

អំពីចំណុចពន្ធដារ និង ពន្ធគយ

ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញ

ផ្នែកទី ១

បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ៨- ត្រូវបង្កើតពន្ធប្រចាំឆ្នាំ លើប្រាក់ចំណេញខាងឧស្សាហកម្ម សិប្បកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម សេវាកម្ម ដោយ
រាប់បញ្ចូលទាំងអាជីវកម្មព្រៃឈើ អណ្តូងប៊ី និង ឆេសាទ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់វិស័យការងារ ។

មាត្រា ៩- ពន្ធនេះត្រូវកំណត់លើប្រាក់ចំណេញ ដែលសំរេចដោយរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

មាត្រា ១០- ពន្ធនេះកំណត់

- នៅគ្រឹះស្ថានអាជីវកម្មជាតោលដើម បើមានគ្រឹះស្ថានមួយ ឬច្រើន ។
- នៅទីស្នាក់ការរបស់ក្រុមហ៊ុន ប៉ុន្តែអង្គការពន្ធមានកំណត់កន្លែងយកពន្ធនៅកន្លែងចាត់ការជាក់លាក់
- នៅទីកន្លែងដែលកំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ បើអ្នកជាប់ពន្ធមានសកម្មភាពអាជីវកម្ម
ឬមានសារប្រយោជន៍នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាហើយគ្មានទីស្នាក់ការនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា ១១- ការកំណត់ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញត្រូវអនុវត្តតាមរបបពិតប្រាកដ ឬតាមរបបម៉ៅការ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ កំណត់តាមប្រកាសអំពីបែបបទកំណត់ពន្ធនេះ ដោយតាម
មុខរបរ កំរិតផលរបរ និងទ្រង់ទ្រាយអាជីវកម្ម ។

ផ្នែកទី ២

ប្រាក់ចំណេញជាប់ពន្ធ និង អត្រាពន្ធ

មាត្រា ១២- ពន្ធនេះត្រូវគិតលើប្រាក់ចំណេញ ដែលគិតចេញពីលទ្ធផលនៃតុល្យការសំរេចបានក្នុងឆ្នាំកន្លងទៅ ឬក្នុងរយៈ
ពេល ១២ ខែ ប្រសិនបើរយៈពេលនេះពុំសមស្របទៅតាមឆ្នាំធម្មតា ។
បើប្រសិនបើពុំមានតុល្យការណាមួយបានបញ្ចប់ក្នុងកំឡុងនៃឆ្នាំណាមួយទេនោះ ពន្ធដែលត្រូវបង់សំរាប់
ឆ្នាំជាបន្ទាប់ត្រូវគិតយកលើប្រាក់ចំណេញក្នុងរយៈពេលដែលកន្លងទៅ ចាប់តាំងពីថ្ងៃផុតរយៈពេលជាប់ពន្ធ
ដែលកន្លងហួសទៅនោះ ។ ចំពោះសហគ្រាសថ្មី ត្រូវគិតចាប់ពីថ្ងៃដែលផ្តើមធ្វើប្រតិបត្តិការមកទល់នឹងថ្ងៃ
ទី ៣១ ខែ ធ្នូ នៃឆ្នាំដែលត្រូវគិតពន្ធ ។

កាលបើមានប្រើតុល្យការជាច្រើន ៗគ្នា ក្នុងកំឡុងនៃឆ្នាំមួយដែលនោះ លទ្ធផលនៃតុល្យ
ការទាំងឡាយនេះត្រូវប្រកួតគ្នាធ្វើជាមូលដ្ឋាននៃពន្ធ ដែលត្រូវបង់សំរាប់ឆ្នាំទៅ ។

មាត្រា ១៣ ប្រាក់ចំណេញជាប់ពន្ធ គឺជាប្រាក់ចំណេញសុទ្ធ បានមកពីផលទាំងអស់ នៃប្រតិបត្តិការគ្រប់ប្រភេទ
របស់សហគ្រាសទាំងឡាយដែលសំរេចបាន រួមទាំងតំលៃឈើសបានកម្រិតការលក់ភាគនានានៃទ្រព្យសកម្ម
ពេលកំពុងធ្វើអាជីវកម្ម ឬ នៅពេលបញ្ចប់អាជីវកម្ម ។

មាត្រា ១៤ ប្រាក់ចំណេញជាប់ពន្ធបង្កើតចេញបានដោយអំពើចំនួនឈើសនៃផលដុល ដែលសំរេចបានអាស្រ័យដោយមាន
ការចំណាយ ដើម្បីនាំមកវិញ និងរក្សាទុកនូវផលចំណេញ ។

មាត្រា ១៥ ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យកាត់ចេញ ៖

១- ឆោហ៊ុយទូទៅគ្រប់ប្រភេទ ចំណាយខាងបុគ្គលិក និងល្បួលកម្មករ ថ្លៃល្បួលអចលនវត្ថុ ដែលសហ
គ្រាសបានជួល ដើម្បីធ្វើអាជីវកម្ម ។

២- រំលស់ដែលសហគ្រាសបានធ្វើដោយត្រឹមត្រូវ និងពិតប្រាកដ

៣- ការប្រាក់ទាំងឡាយ ដែលត្រូវបានទៅអ្នកចូលហ៊ុន ដោយគិតតែលើចំនួនប្រាក់ដែលឈើសអំពីចំណែក
ទុនរបស់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះ

៤- ពន្ធទាំងឡាយដែលជាបន្ទុករបស់សហគ្រាស ហើយដែលត្រូវប្រមូលក្នុងកំឡុងការិយបរិច្ឆេទ ឈើក
លែងតែប្រាក់ពន្ធបន្ថែម និងប្រាក់ពិន័យគ្រប់ប្រភេទ ។

៥- ឆោហ៊ុយធ្វើដំណើរទាំងទៅទាំងមក ព្រមទាំងឆោហ៊ុយសំណាក់នៅបរទេសដែលនាយកសហគ្រាសឬ
អ្នកតំណាងខ្លួនបានចំណាយ ប៉ុន្តែលុះណាដំណើរនោះត្រូវបានធ្វើ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់សហគ្រាស ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុកំណត់បញ្ជាក់អំពីបែបបទនៃការអនុញ្ញាតឱ្យកាត់ចេញខាងលើនេះ។

មាត្រា ១៦ ពុំត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យកាត់ចេញ ៖

១- ការប្រាក់នៃដើមទុនដែលជាប់ប្រើការ (រៀបរាប់តែដើមទុននេះបានមកពីខ្ចីគេ)

២- ចំនួនប្រាក់ដែលទុកសំរាប់ធ្វើជាប្រាក់បម្រុង ឬសិទ្ធិធន ។ ប៉ុន្តែសិទ្ធិធនទាំងនេះអាចឱ្យចេញ
បានកាលបើសំរាប់ជួសជុលនូវការខូចខាត ឬបន្ទុកដែលមានភាពជាក់ច្បាស់ ហើយបានចុះឈ្មោះក្នុងការិយ
បរិច្ឆេទ ។ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុកំណត់អំពីបែបបទអនុវត្តការកាត់ចេញនេះ ។

៣- ឆោហ៊ុយចំណាយផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អាជីវករ

មាត្រា ១៧ ចំពោះក្រុមហ៊ុនដែលទទួលខុសត្រូវមានខ័ណ្ឌសីមា ប្រាក់តំលៃការដែលបើកឱ្យអ្នកចូលហ៊ុនដែលជាអ្នកចាត់
ការហើយ ដែលដាក់ចូលទៅក្នុងប្រាក់ឆោហ៊ុយ និងជាបន្ទុកនោះ ពុំត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យកាត់ចេញទេ បើ
កាលណាភាគច្រើននៃចំណែកហ៊ុនជារបស់អ្នកចូលហ៊ុន ដែលជាអ្នកចាត់ការ ។

ដើម្បីអនុវត្តនូវបទបញ្ញត្តិនេះ អ្នកចាត់ការទាំងឡាយដែលពុំមែនជាអ្នកចូលហ៊ុន ត្រូវចាត់ទុកថាជាអ្នក
ចូលហ៊ុនដែរ បើកាលណាសហព័ន្ធ ឬកូនរបស់ខ្លួនដែលពុំទាន់បានរួចពីអាណាព្យាបាល មានឋានៈជាអ្នក
ចូលហ៊ុន ក្នុងករណីនេះក៏ដូចជាករណីដែលអ្នកចាត់ការជាអ្នកចូលហ៊ុនដែរ ត្រូវចាត់ទុកជារបស់អ្នកចាត់
ការបណ្តាភាគហ៊ុនដែលជាកម្មសិទ្ធិ ឬសិទ្ធិអាស្រ័យផលរបស់កូនមិនទាន់ចាកផុតពីអាណាព្យាបាល និងស
ហព័ន្ធរបស់ខ្លួន ។

កាលបើមានធ្វើតុលាការជាច្រើន ៗគ្នា ក្នុងកំឡុងនៃឆ្នាំមួយដែលនោះ លទ្ធផលនៃតុលាការទាំងឡាយនេះត្រូវប្រកាសជាមួយគ្នាធ្វើជាមូលដ្ឋាននៃច្បាប់ ដែលត្រូវបង្កើតឡើងទៅ ។

មាត្រា ១៣- ប្រាក់ចំណេញជាប់ពន្ធ គឺជាប្រាក់ចំណេញសុទ្ធ បានមកពីចំណូលទាំងអស់ នៃប្រតិបត្តិការគ្រប់ប្រភេទ របស់សហគ្រាសទាំងឡាយដែលសំរេចបាន រួមទាំងតំលៃឈើសបានកម្រិតការលក់ភាគនានានៃទ្រព្យសកម្ម ពេលកំពុងធ្វើអាជីវកម្ម ឬ នៅពេលបញ្ចប់អាជីវកម្ម ។

មាត្រា ១៤- ប្រាក់ចំណេញជាប់ពន្ធបង្កើតចេញបានដោយអំពើចំណូលឈើសនៃផលរុក្ខ ដែលសំរេចបានអាស្រ័យដោយមាន ការចំណាយ ដើម្បីនាំមកវិញ និងរក្សាទុកនូវផលចំណេញ ។

មាត្រា ១៥- ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យកាត់ចេញ ៖

១- ឆោហ៊ុយទូទៅគ្រប់ប្រភេទ ចំណាយខាងបុគ្គលិក និងឈ្នួលកម្មករ ដែលឈ្នួលអចលនវត្ថុ ដែលសហគ្រាសបានជួល ដើម្បីធ្វើអាជីវកម្ម ។

២- រំលស់ដែលសហគ្រាសបានធ្វើដោយត្រឹមត្រូវ និងពិតប្រាកដ

៣- ការប្រាក់ទាំងឡាយ ដែលត្រូវបានទៅអ្នកចូលហ៊ុន ដោយគិតតែលើចំនួនប្រាក់ដែលឈើសអំពីចំណែក ទុនរបស់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះ

៤- ពន្ធទាំងឡាយដែលជាបន្ទុករបស់សហគ្រាស ហើយដែលត្រូវប្រមូលក្នុងកំឡុងការិយបរិច្ឆេទ លើក លែងតែប្រាក់ពន្ធបន្ថែម និងប្រាក់ពិន័យគ្រប់ប្រភេទ ។

៥- ឆោហ៊ុយធ្វើដំណើរទាំងទៅទាំងមក ព្រមទាំងឆោហ៊ុយសំណាក់នៅបរទេសដែលនាយកសហគ្រាសឬ អ្នកតំណាងខ្លួនបានចំណាយ ប៉ុន្តែបុណ្យដំណើរនោះត្រូវបានធ្វើ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់សហគ្រាស ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុកំណត់បញ្ជាក់អំពីបែបបទនៃការអនុញ្ញាតឱ្យកាត់ចេញខាងលើនេះ។

មាត្រា ១៦- ពុំត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យកាត់ចេញ ៖

១- ការប្រាក់នៃដើមទុនដែលជាប់ប្រើការ (រៀបរយតែដើមទុននេះបានមកពីខ្លីតែ)

២- ចំនួនប្រាក់ដែលទុកសំរាប់ធ្វើជាប្រាក់បំរុង ឬសិទ្ធិធនធាន ។ ប៉ុន្តែសិទ្ធិធនធានទាំងនេះអាចឱ្យចំណូល បានកាលបើសំរាប់ជួសជុលនូវការខូចខាត ឬបន្ទុកដែលមានភាពជាក់ច្បាស់ ហើយបានចុះឈ្មោះក្នុងការិយ បរិច្ឆេទ ។ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុកំណត់អំពីបែបបទអនុវត្តការកាត់ចេញនេះ ។

៣- ឆោហ៊ុយចំណាយផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អាជីវករ

មាត្រា ១៧- ចំពោះក្រុមហ៊ុនដែលទទួលខុសត្រូវមានខ័ណ្ឌសីមា ប្រាក់តំលៃការដែលបើកឱ្យអ្នកចូលហ៊ុនដែលជាអ្នកចាត់ ការហើយ ដែលដាក់ចូលទៅក្នុងប្រាក់ឆោហ៊ុយ និងជាបន្ទុកនោះ ពុំត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យកាត់ចេញទេ បើ កាលណាភាគច្រើននៃចំណែកហ៊ុនជារបស់អ្នកចូលហ៊ុន ដែលជាអ្នកចាត់ការ ។

ដើម្បីអនុវត្តនូវបទបញ្ជាទាំងនេះ អ្នកចាត់ការទាំងឡាយដែលពុំមែនជាអ្នកចូលហ៊ុន ត្រូវចាត់ទុកថាជាអ្នក ចូលហ៊ុនដែរ បើកាលណាសហព័ន្ធ ឬកូនរបស់ខ្លួនដែលពុំទាន់បានរួចពីអាណាព្យាបាល មានឋានៈជាអ្នក ចូលហ៊ុន ក្នុងករណីនេះក៏ដូចជាករណីដែលអ្នកចាត់ការជាអ្នកចូលហ៊ុនដែរ ត្រូវចាត់ទុកជារបស់អ្នកចាត់ ការបណ្តាភាគហ៊ុនដែលជាកម្មសិទ្ធិ ឬសិទ្ធិអាស្រ័យផលរបស់កូនមិនទាន់ចាត់ចុះពីអាណាព្យាបាល និងស ហព័ន្ធរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា១៨- ក្នុងករណីដែលមានឱនភាពក្នុងការិយបរទេសណាមួយ ឱនភាពនោះត្រូវចាត់ទុកជាបន្ទុកសំរាប់ការិយបរទេសបន្ទាប់ ហើយត្រូវកាត់ឱនភាពនោះចេញពីប្រាក់ចំណេញសំរេចបានក្នុងការិយបរទេសបន្ទាប់នោះ ។ បើប្រាក់ចំណេញនេះមិនគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ទូទាត់ជាស្ថាពរទេ ចំណែកនៃឱនភាពដែលនៅសេសសល់ត្រូវយោងទៅការិយបរទេសបន្តបន្ទាប់រហូតដល់ការិយបរទេសទី ៣ គិតចាប់ពីការិយបរទេសដែលមានឱនភាព ។

មាត្រា១៩- ដើម្បីគិតពន្ធលើសហគ្រាសដែលនៅក្រោមបង្គាប់ ឬដែលមានការត្រួតត្រានៃសហគ្រាសដែលស្ថិតនៅក្រៅប្រទេសកម្ពុជានោះ ប្រាក់ចំណេញដែលបានផ្ទេរដោយមិនចំពោះឱ្យដល់សហគ្រាសទាំងឡាយដែលនៅក្រៅប្រទេសកម្ពុជា ទោះផ្ទេរដោយផ្លូវបន្ថែម ឬបន្តយន្តវិធីលក់ទិញ ឬតំលៃលក់ក្តី ទោះដោយមធ្យោបាយដទៃទៀតក្តី ត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុងលទ្ធផលដែលគិតឃើញក្នុងបញ្ជីគណនេយ្យ ។

ត្រូវធ្វើដូចគ្នានេះដែរ ចំពោះសហគ្រាសទាំងឡាយដែលស្ថិតក្រោមបង្គាប់នៃសហគ្រាសណាមួយ ឬក្រុមណាមួយដែលមានការត្រួតត្រាសហគ្រាសនៅក្រៅប្រទេសកម្ពុជា ។

បើមានមូលដ្ឋានអវិជ្ជមានសំរាប់ធ្វើការកែតម្រូវឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ដូចមានចែងខាងលើនេះទេ ការកំណត់ផលទាំងឡាយដែលត្រូវជាប់ពន្ធត្រូវបានធ្វើឡើងដោយប្រៀបធៀបទៅនឹងផលរបស់សហគ្រាសដែលមានស្ថានភាពអាជីវកម្មដូចគ្នា ហើយដែលធ្វើអាជីវកម្មដូចគ្នា ។

មាត្រា២០- ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញត្រូវបង់តាមអត្រាកំណើនតាមថ្នាក់នីមួយៗនៃប្រាក់ចំណេញប្រចាំឆ្នាំ ដូចមានកំណត់ក្នុងតារាងខាងក្រោម ៖

ប្រាក់ចំណេញសំរាប់គិតពន្ធប្រចាំឆ្នាំ	អត្រាពន្ធ
ដល់ ១.០០០.០០០រ	១០%
ពី ១.០០០.០០១ ដល់ ១០.០០០.០០០រ	១៥%
ពី ១០.០០០.០០១ ដល់ ២០.០០០.០០០រ	២០%
លើសពី ២០.០០០.០០០រ	៣០%

ផ្នែកទី III

ការកិច្ចរបស់អ្នកជាប់ពន្ធ

មាត្រា២១- អ្នកជាប់ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញ ដែលត្រូវបង់ពន្ធតាមរបបពិតនោះ ត្រូវធ្វើជូនជារៀងរាល់ឆ្នាំទៅអង្គការពន្ធលើវិធីប្រកាសអំពីប្រាក់ចំណេញដែលខ្លួនបានសំរេចក្នុងឆ្នាំមុន ឬក្នុងការិយបរទេសដែលគិតបញ្ជីក្រោយបង្អស់ ។ លិខិតប្រកាសនោះត្រូវចុះបញ្ជីជាដាច់ខាតក្នុងរយៈពេល៣ខែ ក្រោយពីដំណាច់ឆ្នាំឬពីពេលដំណាច់ការិយបរទេសដែលគិតបញ្ជីក្រោយបង្អស់នោះ ហើយត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយនូវឯកសារដូចតទៅ ៖

១- តុល្យការ

២- គណនីធនធាន

៣- ការវាស់វែងពីព័ត៌មានបន្ថែម

ចំពោះសហគ្រាសដែលមានឱនភាពក៏ត្រូវធ្វើវិវិធានប្រកាសអំពីចំនួនខាតនោះតាមបែបទិន្នន័យៈវេលាដូចគ្នា។

មាត្រា២២- អ្នកជាប់ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញត្រូវបង់រំដោះនូវពន្ធលើប្រាក់ចំណេញប្រចាំឆ្នាំលើមូលដ្ឋាន ០.៥% (សូន្យ ក្បៀសប្រាំភាគរយ) សរុបផលរបរដែលសហគ្រាសរបស់ខ្លួនទាំងអស់សំរេចបាន ក្នុងពេលជាមួយគ្នានឹងក្នុង លក្ខខណ្ឌដូចគ្នានឹងការបង់អាករលើផលរបរជូនទៅអង្គការពន្ធ ។

ក្នុងករណីដែលសហគ្រាសត្រូវបានលក់ ប្រាក់រំដោះដែលបានបង់រួចមកហើយ ត្រូវកាត់បញ្ចូលទៅក្នុង គណនីនៃអ្នកទិញដែលជាអ្នកទទួលខុសត្រូវទាំងស្រុងនូវប្រាក់ពន្ធថាប័ត្នដែលកំសហគ្រាសនោះ ។

នៅពេលគិតពន្ធលើប្រាក់ចំណេញប្រចាំឆ្នាំអង្គការពន្ធត្រូវផ្ដាច់ចេញពីចំនួនប្រាក់ពន្ធត្រូវបង់នូវសរុបប្រាក់រំ ដោះដែលបានបង់រួចនោះ ហើយផ្តល់ដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជូនអ្នកជាប់ពន្ធឱ្យបង់បង្រួប ដើម្បីធ្វើ ការទូទាត់ជាស្ថាពរ ។

បើសរុបទឹកប្រាក់រំដោះមានចំនួនច្រើនជាងប្រាក់ពន្ធត្រូវបង់ ចំនួនទឹកប្រាក់លំអៀងនេះចាត់ទុកជាប្រាក់រំ ដោះសំរាប់ឆ្នាំក្រោយ ឬបង្វិលសងវិញក្នុងករណីដែលសហគ្រាសត្រូវបានបញ្ឈប់ ។

មាត្រា២៣- អ្នកជាប់ពន្ធតាមរបបមើលការត្រូវធ្វើវិវិធានប្រកាសជូនអង្គការពន្ធក្នុងមូលដ្ឋានដែលខ្លួនមានសកម្មភាពអាជីវកម្ម ជារៀងរាល់ដំណាច់ឆ្នាំដែលកំពុងប្រកបកិច្ចការយ៉ាងយឺតបំផុតនៅថ្ងៃទី៣១ ខែតុលា តាមតំរូវដែលអង្គការ ពន្ធបានផ្តល់ជូន ។ ចំនួនប្រាក់ចំណេញមើលការត្រូវកំណត់ដោយអង្គការពន្ធថាប័ត្នត្រួតពិនិត្យនិងពិភាក្សា ជាមួយអាជីវករឬអ្នកតំណាង ។ ប្រាក់ចំណេញមើលការនេះត្រូវគិតតាមអត្រាចំណេញដោយឃោលតាម ប្រភេទនិងតាមមុខរបរអាជីវកម្មដែលនឹងមានកំណត់ក្នុងប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

កំរិតពន្ធនេះត្រូវកំណត់ជាសារវន្តសំរាប់រយៈពេលមួយមានកំណត់៣ខែ ៦ខែ មួយឆ្នាំ ។ អ្នកជាប់ពន្ធ លើប្រាក់ចំណេញតាមរបបមើលការត្រូវបង់ពន្ធនេះប្រចាំខែជារៀងរាល់ខែតាមពេលកំណត់ដោយអង្គការពន្ធ។

ផ្នែកទីIV

សិទ្ធិទាក់ទងព័ត៌មាន

មាត្រា២៤- អង្គការពន្ធមានសមត្ថកិច្ចត្រូវត្រួតពិនិត្យមើលរាល់វិវិធានប្រកាស មានសិទ្ធិអាចសួររកនូវសេចក្តីបំភ្លឺនិងសេចក្តី បញ្ជាក់អំពីអ្នកជាប់ពន្ធ មានសិទ្ធិកែតម្រូវវិវិធានប្រកាសប៉ុន្តែត្រូវឱ្យដំណឹងដល់សាមីខ្លួនអ្នកជាប់ពន្ធជាមុនអំពី មូលដ្ឋានដែលខ្លួនបំរុងនិម្មិតចាត់ទុកជាគោលសំរាប់គិតយកពន្ធ ហើយត្រូវប្រាប់សាមីខ្លួនអ្នកជាប់ពន្ធទាំងនេះ ឱ្យទទួលយល់ព្រម ឬឱ្យធ្វើជូនមកនូវសេចក្តីយល់ព្រមទទួល ឬនូវឃោលលំរបស់គេក្នុងរយៈពេល១ខែ ។ បើពុំមានចំណើយក្នុងរយៈពេលនេះទេ អង្គការពន្ធត្រូវកំរិតនូវកាលសំរាប់គិតយកពន្ធ។ សាមីខ្លួនមានសិទ្ធិ វាបាននៅវេលាក្រោយដែលធ្វើបញ្ជីចេញហើយ ប៉ុន្តែត្រូវជូនភស្តុតាងពិតប្រាកដដែលខ្លួនលើកមកអះអាងនោះ។

បើសាមីខ្លួនបានជូនឈ្មោះដល់មកក្នុងរយៈពេលមួយខែដូចពេលខាងលើនេះ ហើយអង្គការពន្ធនៅតែប្រកាន់សេចក្តីដែលខ្លួនបានកែតម្រូវនោះ អង្គការពន្ធអាចដាក់ពន្ធបន្តសាមីអ្នកជាប់ពន្ធមានសិទ្ធិស៊ើបអង្កេតពេលដែលធ្វើបញ្ជីពន្ធទៅ ។ អង្គការពន្ធត្រូវបញ្ជាឱ្យរដ្ឋបាលដែលជាមូលដ្ឋាននៃការកែតម្រូវនោះដល់អ្នកជាប់ពន្ធ ។

ពន្ធលើប្រាក់ឈ្នួលផ្ទះ និងដី

ផ្នែកទី I

បទបញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ២៥- ត្រូវបានបង្កើតពន្ធលើប្រាក់ឈ្នួលផ្ទះ និងដី ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ថវិការដ្ឋ ។

មាត្រា ២៦- ពន្ធលើប្រាក់ឈ្នួលផ្ទះ និងដីត្រូវកំណត់យកលើប្រាក់ឈ្នួលដែលបានមកពីការជួល ៖

- អាគារដែលសង់លើដីដូចជា ៖ ផ្ទះ រោងចក្រ សណ្ឋាគារ ការិយាល័យ ។ល។

- យន្តបករណ៍ដែលជាប់ជាមួយគ្រឹះស្ថានឧស្សាហកម្ម

- ប៉ាបឺរឡូពាលីជ្វកម្ម ឧស្សាហកម្ម ដែលនៅតែងមួយកន្លែង អាគារធំៗដែលទុកដាក់ធាតុរាវឬផលិតផលផ្សេងៗ ដូចជាប្រេងឥន្ធនៈ កៅស៊ូចាក់ចូល គ្រាប់ធញ្ញជាតិ ។

- ផ្ទះអណ្តែតទឹក កប៉ាល់សំរាប់ធ្វើលំនៅដ្ឋាន ឬដើម្បីប្រកបអាជីវកម្មផ្សេងៗ

- ដីក្តីដែលគ្មានសំណង់ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងកន្លែងយកថ្ម យកដី ធុងថ្ម បឹងឬប្រស្រែអំបិល ។

មាត្រា ២៧- ពន្ធលើប្រាក់ឈ្នួលផ្ទះនិងដីនេះមិនត្រូវអនុវត្តលើ

- ប្រាក់ឈ្នួលផ្ទះនិងដីដែលបានគិតបញ្ចូលក្នុងប្រាក់ចំណេញនៃសហគ្រាសឧស្សាហកម្ម សិប្បកម្ម កសិកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម ឬមុខរបរពាណិជ្ជកម្មណាមួយដែលស្ថិតក្នុងក្របខ័ណ្ឌត្រូវយកពន្ធលើប្រាក់ចំណេញតាមរបបពិតប្រាកដ ។

- ប្រាក់ដែលអ្នកជួលបានកំណត់ទុកធ្វើប្រាក់ធានា ហើយនៅពេលចប់កិច្ចសន្យា កម្មសិទ្ធិករត្រូវប្រគល់ត្រប់ចំនួនឱ្យអ្នកជួលវិញ ។

មាត្រា ២៨- ពន្ធនេះត្រូវប្រមូលពីកម្មសិទ្ធិករ ឬសិទ្ធិរូបសម្បត្តិកម្មសិទ្ធិករ ។

មាត្រា ២៩- អត្រាឈ្នួលផ្ទះ និងដីត្រូវបានកំណត់ឡើង ១០% នៃប្រាក់ឈ្នួលមូល ។ ប្រាក់ឈ្នួលមូលគឺជាប្រាក់ឈ្នួលដែលបានចុះកិច្ចសន្យា ឬបានព្រមព្រៀងជាមួយអ្នកជួល ។

មាត្រា៣០- ត្រូវបានលើកលែងមិនប្រែប្រួលចំពោះប្រាក់ឈ្នួលផ្ទះ និងដីដែលមានកំរិតទាប ។
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុមានសមត្ថកិច្ចកំណត់អំពីការលើកលែងនេះ ។

មាត្រា៣១- ពន្ធលើប្រាក់ឈ្នួលផ្ទះ និងដីត្រូវបង់ប្រចាំខែជាប្រភេទរាល់ខែគិតចាប់ពីថ្ងៃដែលបានចុះកិច្ចសន្យា ឬបានព្រមព្រៀងគ្នា ។

ផ្នែកទី II

ភារកិច្ចរបស់កម្មសិទ្ធិករ និងអ្នកជួល

មាត្រា៣២- កម្មសិទ្ធិករមានភារកិច្ចដូចតទៅ ៖

ក- ត្រូវប្រកាសក្នុងរយៈពេល ១៥ថ្ងៃគិតពីចុះកិច្ចសន្យាជួល ឬចាប់ពីថ្ងៃមានការប្រែប្រួលអំពីកិច្ចសន្យាជួលទៅអង្គការពន្ធនៅក្នុងមូលដ្ឋាន ដែលកម្មវត្ថុនៃកិច្ចសន្យានោះតាំងនៅតាមតំបន់ដែលអង្គការពន្ធផ្តល់ឱ្យ និងត្រូវជូនភ្ជាប់មកជាមួយនូវច្បាប់ចម្លងនៃកិច្ចសន្យាជួលចំនួនមួយច្បាប់ ។

ខ- ពេលឈប់ឈ្នួលក្នុងរវាង១៥ថ្ងៃត្រូវប្រកាសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជូនទៅអង្គការពន្ធដែលបានទទួលប្រកាសពីមុនពាក្យប្រកាសទាំងឡាយត្រូវមានចុះកាលបរិច្ឆេទ និងហេតុឯកសារដោយត្រឹមត្រូវរបស់កម្មសិទ្ធិករឬអ្នកទទួលអាណត្តិ ដោយបានអនុញ្ញាត្តិ ។

គ- ផ្តល់បង្កាន់ដៃទទួលប្រាក់ឈ្នួលជូនអ្នកជួលក្នុងពេលទទួលប្រាក់ឈ្នួលម្តង ៗ

ឃ- ក្នុងរយៈពេលកំណត់ត្រូវបង់ឱ្យគ្រប់ចំនួននូវប្រាក់ពន្ធ ឬប្រាក់ពិន័យដែលអង្គការពន្ធបានកំណត់ ។

មាត្រា៣៣- ក- ក្នុងករណីដែលកម្មសិទ្ធិករមិនព្រមបង់ពន្ធលើប្រាក់ឈ្នួលផ្ទះ ឬដីនោះអ្នកជួលមានភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវដកប្រាក់ថ្លៃឈ្នួល ដើម្បីបង់ពន្ធឱ្យគ្រប់ចំនួន ។

ខ- អ្នកជួលផ្ទះឬដីត្រូវបង្ហាញបង្កាន់ដៃទទួលប្រាក់ដែលកម្មសិទ្ធិករផ្តល់ជូន និងត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានផ្សេងៗទៀតដែលទាក់ទងដល់ការជួលចំពោះភ្នាក់ងារពន្ធដែលមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការត្រួតពិនិត្យ ។

ភារកិច្ចរបស់អ្នកជួល

ផ្នែកទី I

បទបញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា៣៤- ត្រូវបានបង្កើតអាករ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ថវិការដ្ឋ

មាត្រា៣៥- បុគ្គលិកណាដែលប្រកបរបរ ទិញសំរាប់លក់ទៅវិញមួយដងមួយគ្រា ឬជានិច្ចជាតាម ឬប្រកបវិជ្ជាជីវៈខាងពាណិជ្ជកម្ម

មាត្រា៣០ .- ត្រូវបានលើកលែងមិនប្រមូលពន្ធចំពោះប្រាក់ឈ្នួលផ្ទះ និង ដី ដែលមានកំរិតទាប ។
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង សេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ មានសមត្ថកិច្ចកំណត់អំពីការលើកលែងនេះ ។

មាត្រា៣១ .- ពន្ធលើប្រាក់ឈ្នួលផ្ទះ និងដីត្រូវបង់ប្រចាំខែជារៀងរាល់ខែ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលបានចុះកិច្ចសន្យា ឬបានព្រមព្រៀងគ្នា ។

ផ្នែកទី II

ការកិច្ចរបស់កម្មសិទ្ធិករ និង អ្នកជួល

មាត្រា៣២ .- កម្មសិទ្ធិករមានភារកិច្ចដូចតទៅ ៖

ក- ត្រូវប្រកាសក្នុងរយៈពេល១៥ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃចុះកិច្ចសន្យាជួល ឬ ចាប់ពីថ្ងៃមានការប្រែប្រួលអំពីកិច្ចសន្យា ជូនទៅ អង្គការពន្ធនៅក្នុងមូលដ្ឋាន ដែលកម្មវត្ថុនៃកិច្ចសន្យានោះតាំងនៅតាមផ្ទះដែលអង្គការពន្ធផ្តល់អោយ និង ត្រូវជូនភ្ជាប់ មកជាមួយនូវច្បាប់ចម្លងនៃកិច្ចសន្យាជួលចំនួនមួយច្បាប់ ។

ខ- ពេលឈប់ជួលក្នុងរយៈពេល១៥ថ្ងៃ ត្រូវប្រកាសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ជូនទៅអង្គការពន្ធដែលបានទទួលប្រកាសពីមុន ពាក្យប្រកាសទាំងឡាយត្រូវមានចុះកាលបរិច្ឆេទ និង ហត្ថលេខាដោយត្រឹមត្រូវរបស់កម្មសិទ្ធិករ ឬ អ្នកទទួលអាណត្តិ ដោយបានអនុញ្ញាតិ ។

គ- ផ្តល់បង្កាន់ដៃទទួលប្រាក់ឈ្នួលជូនអ្នកជួលក្នុងពេលទទួលប្រាក់ឈ្នួលម្តង ៗ ។

ឃ- ក្នុងរយៈពេលកំណត់ត្រូវបង់អោយគ្រប់ចំនួននូវប្រាក់ពន្ធ ឬ ប្រាក់ពិន័យ ដែលអង្គការពន្ធបានកំណត់ ។

មាត្រា៣៣ .- ក- ក្នុងករណីដែលកម្មសិទ្ធិករ មិនព្រមបង់ពន្ធលើឈ្នួលផ្ទះ ឬ ដីនោះ អ្នកជួលមានភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវ ដកប្រាក់ ថ្លៃឈ្នួលដើម្បីបង់ពន្ធអោយគ្រប់ចំនួន ។

ខ- អ្នកជួលផ្ទះ ឬ ដី ត្រូវចង្អាញបង្កាន់ដៃទទួលប្រាក់ដែលកម្មសិទ្ធិករផ្តល់ជូន និង ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានផ្សេងៗទៀតដែល ទាក់ទងដល់ការជួលចំពោះរាក់ងរពន្ធដែលមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការត្រួតពិនិត្យ ។

អាករលើផលរបរ

ផ្នែកទី I

បទបញ្ញត្តិទូទៅ

ផ្ទៃ

មាត្រា៣៤ .- ត្រូវបានបង្កើតអាករលើផលរបរ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ថវិការដ្ឋ ។

មាត្រា៣៥ .- បុគ្គលណាដែលប្រកបរបរទិញសំរាប់លក់ទេវវិញ្ញម្ភដល់អ្នកប្រើ ឬ ជាទិញទំនិញ ឬ ប្រកបវិជ្ជាជីវៈខាងពាណិជ្ជកម្ម

ឧស្សាហកម្ម សិប្បកម្ម សេវាកម្ម ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងអាជីវកម្មក្រៃលែង អណ្តូងរ៉ែ និង ឧស្ម័ន ទៅលើទឹកដីនៃ
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា លើបុព្វលាភនេះត្រូវជាប់អាគារលើផលរបរ ។

កិច្ចប្រតិបត្តិការទាំងឡាយដែលសមូហភាព ឬ អង្គការណាមួយធ្វើខ្លួនឯង ឬ ប្រគល់សម្បទានអោយធ្វើជួស
ក្នុងមុខរបរដែលមានចែងខាងលើ ក៏ត្រូវជាប់អាគារលើផលរបរនេះផងដែរ ។

មាត្រា៣៦ .- អាគារលើផលរបរត្រូវប្រមូល

១. នៅទីតាំងនៃគ្រឹះស្ថាននីមួយៗបើអ្នកជាប់អាគារមានគ្រឹះស្ថានមួយ ឬ ក៏ច្រើន ។

២. នៅទីលំនៅ ឬ ទីសំបុត្រនៃអ្នកកំណត់ដោយត្រឹមត្រូវ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៩២ បើអ្នកជាប់អាគារមានគ្រឹះស្ថានក្នុង
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា៣៧ .- របរផ្សេងក្រៅពីការលក់ដូរត្រូវកំណត់អាគារនៅកន្លែងដែលអោយខ្លី ឬ អោយចូលកិច្ចការដែលបានធ្វើ ឬ សេវាដែលបាន
ផ្តល់ ទោះបីវត្ថុដែលអោយខ្លី ឬ អោយចូលកិច្ចការដែលបានធ្វើ ឬ សេវាដែលបានផ្តល់នោះនៅទីណាក៏ដោយ ។

មាត្រា៣៨ .- ការកំណត់អាគារលើផលរបរនេះ ត្រូវអនុវត្តតាមរបបពិតប្រាកដ និង តាមវិធីទៅការ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ កំណត់តាមប្រកាសអំពីរបបទំណត់អាគារនេះ ដោយយោងតាមមុខរបរ
កំរិតផលរបរ និង ទ្រង់ទ្រាយអាជីវកម្ម ។

មាត្រា៣៩ .- ត្រូវបានលើកលែងអាគារលើផលរបរចំពោះ ៖

១. ការលក់ដូរផលិតផលកសិកម្មរបស់រដ្ឋបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលដែលផលិតបានដោយខ្លួនឯង ទោះបីផលិតផលនោះមិនទាន់កែ
ច្នៃ ឬ ក៏កែច្នៃហើយ តាមទំលាប់នៃការងារកសិកម្ម ។

២. ការលក់ដូរទំនិញនាំចូល ដែលអ្នកនាំចូលលក់ទំនិញនោះផ្ទាល់ខ្លួននៅក្នុងប្រទេស ឬ ចេញទៅក្រៅប្រទេស ក្នុងករណី
ទំនិញនាំចូលទាំងនោះបានបង់អាគារប្រើប្រាស់ដូចមានចែងក្នុងផ្នែកទី III ខាងក្រោម ។

៣. អាជីវកម្មរដ្ឋបាល និង អចលនវត្ថុតាមដែលនឹងកំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា៤០ .- ការលើកលែងអាគារដែលមានចែងក្នុងចំណុច១នៃមាត្រា ៣៩ មិនត្រូវអនុវត្តចំពោះការលក់ដូរផលិតផលកសិកម្មផ្សេងៗ
ដែលបានយកមកកែច្នៃរក្សាទុកសំរាប់លក់ និង ការរៀបចំតាមបែបផ្សេងទៀត អាស្រ័យដោយប្រើប្រាស់ឧបករណ៍
ឧស្សាហកម្ម ឬតាមវិធីពាណិជ្ជកម្មណាមួយនោះដែលពុំអាចចាត់ទុកថាជាផលិតផលបន្ទាប់បន្សំ ឬជាការបន្តផ្ទាល់នៃ
ការងារកសិកម្មឡើយ ។

ផ្នែកទី II

អំពីមូលដ្ឋានគិតអាគារ និង អត្រាអាគារ

មាត្រា៤១ .- អាគារនេះ ត្រូវកំណត់លើចំនួនប្រាក់ដែលលក់បាន ដោយគិតទាំងសោហ៊ុយ និង ធនធានផង ឬ មួយគតិតាមតំលៃវត្ថុ
ដែលបានទទួលមកជាថ្មី ទាក់ទងទៅនឹង ៖

១. បុគ្គលទាំងឡាយដែលលក់ ឬដោះប្តូរទំនិញសំភារៈ វត្ថុ ហើយបើនិយាយជាទូទៅគឺ សង្ហារឹមវត្ថុ ឬសង្ហារឹមវត្ថុទាំងឡាយ

២. បុគ្គលទាំងឡាយដែលប្រតិបត្តិការនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា សំរាប់ហាងជំនួញតែឆ្នាំគ្រឹះស្ថានតាំងនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។

៣. អ្នកទទួលកំរៃដើរសារ អ្នកឆ្ការ អ្នកទទួលអាណត្តិ ឬ អ្នកកណ្តាលទាំងឡាយដែលមានលក្ខណៈមិនមែនជាស្រីតែងតែដើរសារឬឆ្ការ ពីកំរៃដើរសារដែលមានកំណត់ទុកជាមុនតាមតំលៃ ឬបរិមាណនៃទំនិញឈើរបបបញ្ចូលគុណប្រយោជន៍ផ្សេងៗក្នុងកំរៃដើរសារនោះថែមទៀត ឬ មិនយកការណ៍ជាធរមានចំពោះអ្នកប្រាប់អ្នកដែលប្រគល់ការដោះខ្លួនអំពីតំលៃដែលបានព្រមព្រៀងនឹងតួភាគីទៀត ។

មាត្រា៤២ .- សំរាប់បុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តកិច្ចការជាអ្នកទទួលកំរៃដើរសារ អ្នកឆ្ការ អ្នកទទួលអាណត្តិ អ្នកកណ្តាល ជាងមៅ មុខការ អ្នកចូលរំត្ថ ឬ សេវាកម្ម ធនាគារ អប្បបរមា អ្នកប្រាក់ អាករលើផលរបបត្រូវគិតលើប្រាក់កំរៃប្រាក់លោះថ្លៃ ប្រាក់ថ្លៃឃ្លួល ចុងការ និង តុលាការប្រយោជន៍ផ្សេងៗទៀត ។

មាត្រា៤៣ .- សំរាប់សហគ្រាសម៉ៅការ អាករលើផលរបបត្រូវគិតយកលើតំលៃការដែលបញ្ចូល ឬ ទឹកប្រាក់ក្នុងសារណា ឬ ទឹកប្រាក់ក្នុងវិធីបង់ត្រូវ រួមបញ្ចូលទាំងសេវាឈ្នួល និង អាករប្រប់មុខផង ។

មាត្រា៤៤ .- អត្រាអាករលើផលរបបត្រូវកំណត់ ១% " មួយភាគរយ " ចំពោះកិច្ចការខាងឧស្សាហកម្ម សិប្បកម្ម និង អណ្តូងរ៉ែ ។ ក្រៅពីនេះ ត្រូវកំណត់ ២% " ពីរភាគរយ " រៀបរយតែករណីមានចែងក្នុង មាត្រា ៤៥ និង ៤៦ នៃច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុនេះ ។

មាត្រា៤៥ .- អាករលើផលរបបត្រូវឡើងដល់ ២០% ចំពោះ :

- ១- ផលរបបផ្សេងៗទៀតរបស់សណ្ឋាគារក្រៅពីឃ្លួលបន្ទប់
- ២- ផលរបបនៃអាជីវកម្ម ម៉ាស៊ីន និង រដ្ឋសាល
- ៣- ផលរបបសេវាជំនួយដ្ឋាន ភេសជ្ជៈដ្ឋាន និង សម្បាយដ្ឋាន ដែលមានប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ទុកជាគ្រឹះស្ថានឆ្លើយតាមសេចក្តីសុំនៃគណៈកម្មការដែលតាំងតាមប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ។

ផ្នែកទី III

កិច្ចការនាំទំនិញចូល

មាត្រា៤៦ .- កិច្ចការនាំទំនិញចូល ត្រូវបង់អាករលើផលរបបលើថ្នាំ អាករប្រើប្រាស់តាមអត្រា ៤% " បួនភាគរយ " លើតំលៃក្រៅតយ ។

មាត្រា៤៧ .- អាករប្រើប្រាស់ត្រូវប្រមូលក្នុងពេលដែលមានការប្រមូលពន្ធលើទំនិញនាំចូល និង ត្រូវប្រមូលដោយអង្គការឈរ ។

មាត្រា៤៨ .- ការពិន័យជាប្រាក់ និង ពិន័យផ្នែករដ្ឋបាល ទាក់ទងនឹងពន្ធលើការប្រើប្រាស់ ពី ស្ថិតនៅក្រោមអំណាចនៃច្បាប់ស្តីពីពន្ធលើទំនិញនាំចេញ នាំចូលដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយក្រឹត្យលេខ ៩៧ ក្រ ប្ទទំ ថ្ងៃទី ២៦ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៨៩

ផ្នែកទី IV

ភារកិច្ចរបស់អ្នកជាប់អាត់

មាត្រា៤៩ : អ្នកជាប់អាត់លើផលរបរមានភារកិច្ចដូចតទៅ :

- ក. ត្រូវប្រកាសក្នុងរយៈពេល១៥ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃចាប់ផ្តើមប្រកបអាជីវកម្ម ឬ ចាប់ពីថ្ងៃមានការប្រែប្រួលអំពីស្ថានភាពអាជីវកម្ម ជូនទៅអង្គការពន្ធនៅក្នុងមូលដ្ឋាន ដែលគ្រឹះស្ថានរបស់ខ្លួនតាំងនៅ តាមតំបន់ដែលអង្គការពន្ធផ្តល់អោយ ។
- ខ. ពេលឈប់ប្រកបអាជីវកម្មរបស់ខ្លួន ឬ ផ្ទេរអាជីវកម្មរបស់ខ្លួនអោយអ្នកដទៃ ព្រមទាំងអ្នកទទួលផ្ទេរនោះផងត្រូវប្រកាសរវាង ១៥ថ្ងៃ ជូនទៅអង្គការពន្ធដែលបានទទួលពាក្យប្រកាសពីមុន ។
- គ. ត្រូវកាន់ និង ថែរក្សាបញ្ជីគណនេយ្យ សក្ខីប័ត្រ អោយបានត្រឹមត្រូវតាមរបបគណនេយ្យដែលរដ្ឋបានកំណត់ និង តាមការណែនាំរបស់អង្គការពន្ធ ហើយត្រូវបង្ហាញបញ្ជីគណនេយ្យ និងសក្ខីប័ត្រទាំងនោះដល់អង្គការពន្ធក្នុងពេលចាំបាច់ ។
- ឃ. ត្រូវដាក់អោយស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់អង្គការពន្ធចំពោះទំនិញដែលស្ថិតក្នុងអាគារលក់ដូរ ឬ បង្គោល ។

មាត្រា៥០ : ចំពោះអ្នកជាប់អាត់តាមរបបពិតប្រាកដ នៅទូទៅថ្ងៃទី១០រាល់ខែ ត្រូវធ្វើជូនទៅអង្គការពន្ធនូវលិខិតប្រកាសផលរបរនៃអាជីវកម្មរបស់ខ្លួនក្នុងខែមុនហើយត្រូវបង់អាត់ទៅតាមចំនួនផលរបរដែលបានប្រកាសនោះ ។ លិខិតប្រកាសនេះត្រូវមានចុះកាលបរិច្ឆេទ និង ហត្ថលេខានៃអ្នកជាប់អាត់ ឬ អ្នកទទួលអាណត្តិដោយបានអនុញ្ញាត ។
បើក្នុងខែណាមួយ ពុំបានប្រកបកិច្ចការជាប់អាត់អ្វីមួយទេ ក៏ត្រូវធ្វើលិខិតប្រកាសថា គ្មាន ជូនទៅដែរ ។
បើអ្នកជាប់អាត់មានគ្រឹះស្ថានច្រើនកន្លែង ត្រូវធ្វើលិខិតប្រកាសផលរបរនោះមួយច្បាប់សំរាប់គ្រឹះស្ថាននីមួយៗ ។

មាត្រា៥១ : ចំពោះអ្នកជាប់អាត់តាមរបបថែទាំការត្រូវធ្វើលិខិតប្រកាសជូនអង្គការពន្ធក្នុងមូលដ្ឋានដែលខ្លួនមានសកម្មភាពអាជីវកម្មជារៀងរាល់ឆ្នាំមុនពេលដាច់ឆ្នាំដែលកំពុងប្រកបកិច្ចការយ៉ាងយឺតបំផុតនៅថ្ងៃ ៣១ ខែតុលា តាមតំបន់ដែលអង្គការពន្ធបានផ្តល់ជូន ។
ប្រាក់អាត់ដែលត្រូវបង់ ត្រូវផ្នែកជាមូលដ្ឋានលើផលរបរប្រចាំខែកំណត់ដោយអង្គការពន្ធបន្ទាប់ពីបានត្រួតពិនិត្យ និង ពិភាក្សាជាមួយអាជីវករ ឬ អ្នកតំណាង ។
ករណីអាត់នេះត្រូវកំណត់ជាស្មើរវិញ សំរាប់រយៈពេលមួយមានកំណត់ ៣ខែ, ៦ខែ, ១ឆ្នាំ ។
អ្នកជាប់អាត់តាមរបបថែទាំការ ត្រូវបង់អាត់នេះប្រចាំខែជារៀងរាល់ខែតាមពេលកំណត់ដោយអង្គការពន្ធ ។

មាត្រា៥២ : ផ្ទះជំនួញណាដែលតាំងនៅក្រៅប្រទេសកម្ពុជា បើប្រកបអាជីវកម្មក្នុងប្រទេសកម្ពុជាត្រូវជូនឈ្មោះអ្នកតំណាងម្នាក់ដែលមានទីលំនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាទៅអង្គការពន្ធអោយទទួលស្គាល់ផង ។ អ្នកតំណាងនោះត្រូវទទួលខុសត្រូវតាមបែបបទដែលអ្នកជាប់អាត់លើផលរបរទាំងឡាយត្រូវធ្វើ ហើយត្រូវសន្យាបង់អាត់លើផលរបរជូនផ្ទះជំនួញនោះ ។

ពន្ធលើមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន និងយានជំនិះគ្រប់ប្រភេទ

មាត្រា៥៣-

មាត្រា២នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតពន្ធលើមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន និងយានជំនិះគ្រប់ប្រភេទដែលប្រកាសឱ្យប្រើ
ដោយក្រឹត្យលេខ ២៤ ក្រ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩១ ត្រូវបានកែប្រែដូចខាងក្រោម ៖

មាត្រា២ ថ្មី ៖

ពន្ធខាងលើត្រូវអនុវត្តទៅលើមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូននិងយានជំនិះគ្រប់ប្រភេទ តាមការកំណត់ដូចខាង
ក្រោម៖

ប្រភេទមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន និងយានជំនិះ	កំណត់ត្រាអំពីប្រភេទមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន និងយានជំនិះ	
- រថយន្តដឹកទំនិញ តុល្យភាព	១៥០.០០០	
- រថយន្តដឹកទំនិញ តុល្យភាព	៧៥.០០០	
- រថយន្តដឹកអ្នកដំណើរតាមកាត់ខេត្ត ក្រុង តុល្យភាពមានលើសពី៣០កេរ៉ាមី	១២០.០០០	
- រថយន្តដឹកអ្នកដំណើរតាមកាត់ខេត្ត ក្រុង តុល្យភាពមាន៣០កេរ៉ាមីចុះ	៩០.០០០	
- រថយន្តដឹកអ្នកដំណើរក្នុង ក្រុង តុល្យភាព មានលើសពី ៣០កេរ៉ាមី	៩០.០០០	
- រថយន្តដឹកអ្នកដំណើរក្នុង ក្រុង តុល្យភាពមាន៣០កេរ៉ាមីចុះ	៦០.០០០	
- រថយន្តទេសចរណ៍គ្រប់ប្រភេទ	គិតពីឆ្នាំថ្មី	
	ដល់ ៥ ឆ្នាំ	លើសពី ៥ ឆ្នាំ
- កម្លាំងដល់ ៩ ឆ្នាំ	៥០.០០០	៣៧.៥០០
- កម្លាំងពី ៩ ឆ្នាំ ដល់ ១២ ឆ្នាំ	៧៥.០០០	៥០.០០០
- កម្លាំងពី ១២ ឆ្នាំ ឡើងទៅ	១២៥.០០០	៨៧.៥០០
- ត្រាក់ទ័រកម្លាំង ៨២ ឆ្នាំ	១៥.០០០	
- ត្រាក់ទ័រកម្លាំង ៦៥ ឆ្នាំ	៩.០០០	
- ត្រាក់ទ័រកម្លាំង ៣៥ ឆ្នាំ	៣.០០០	
- ទោចក្រយានយន្តទំហំស្តុក ៧០ ស.ម ^៣ ចុះ	៣.០០០	
- ទោចក្រយានយន្តទំហំស្តុក ៧០ ស.ម ^៣ ទៅ ១២០ ស.ម ^៣	៤.៥០០	
- ទោចក្រយានយន្តទំហំស្តុកចាប់ពី ១២៥ ស.ម ^៣ ឡើងទៅ	៧.៥០០	
- ត្រីចក្រយានយន្តដឹកទំនិញ ឬអ្នកដំណើរ	១៥.០០០	

ជនបទ ឬ ជនបទយន្ត ផ្គត់ផ្គង់

- កម្រិតដឹកជញ្ជូនដំណើរការបណ្តោយឈើសពី ៣០ម	១៥០.០០០
- កម្រិតដឹកជញ្ជូនដំណើរការបណ្តោយឈើសពី ២០ម ដល់ ៣០ម	១០០.០០០
- កម្រិតដឹកជញ្ជូនដំណើរការបណ្តោយ ២០ម ចុះ	៥០.០០០
- កម្រិតសណ្តោងមានកំលាំងពី ៣០ឯស ដល់ ៥០ឯស	៩.០០០
- កម្រិតសណ្តោងមានកំលាំងពី ៥០ឯស ដល់ ១០០ឯស	១៥.០០០
- កម្រិតសណ្តោងមានកំលាំងពី ១០០ឯស ដល់ ១៥០ឯស	២៤.០០០
- កម្រិតសណ្តោងមានកំលាំងពី ១៥០ឯស ដល់ ២០០ឯស	៣០.០០០
- កម្រិតសណ្តោងមានកំលាំងពី ២០០ឯស ដល់ ២៥០ឯស	៩០.០០០
- កម្រិតសណ្តោងមានកំលាំងឈើសពី ២៥០ឯស	១៥០.០០០
- ការលូតឆេសាទមានកំលាំងពី ១០ឯស ទៅ ៥០ឯស	៣.០០០
- ការលូតឆេសាទមានកំលាំងពី ៥០ឯស ទៅ ១០០ឯស	៩.០០០
- ការលូតឆេសាទមានកំលាំងពី ១០០ឯស ទៅ ១៥០ឯស	១៥.០០០
- ទូកម៉ាស៊ីនចំហៀង "បើកបង្គោល"	៥.០០០
- អ្នកបើក	២៥០.០០០

ជនបទ ឬ ជនបទយន្ត ផ្គត់ផ្គង់

- កម្រិតដឹកជញ្ជូនទឹកបានត្រឹម១.០០០តោន ត្រូវតែដូចផ្នែកទឹកសាប	-
- កម្រិតដឹកជញ្ជូនទឹកបានឈើសពី១.០០០តោន ដល់ ២.០០០តោន	៧៥០.០០០
- កម្រិតដឹកជញ្ជូនទឹកបានឈើសពី ២.០០០តោន	១.២០០.០០០
- កម្រិតឆេសាទមានកំលាំងត្រឹម១៥០ឯសត្រូវតែដូចខាងផ្នែកទឹកសាប	-
- កម្រិតឆេសាទមានកំលាំងឈើសពី ១៥០ឯស ដល់ ២៥០ឯស	១៥០.០០០
- កម្រិតឆេសាទមានកំលាំងឈើសពី ២៥០ ឯសដល់ ៥០០ឯស	៣០០.០០០
- កម្រិតឆេសាទមានកំលាំងឈើសពី ៥០០ឯស ឡើងទៅ	៦០០.០០០
- កម្រិតសណ្តោងដែលមានកំលាំងត្រឹម២៥០ឯសត្រូវតែដូចផ្នែកទឹកសាប	-
- កម្រិតសណ្តោងដែលមានកំលាំងឈើសពី ២៥០ឯសដល់៥០០ឯស	១៥០.០០០
- កម្រិតសណ្តោងដែលមានកំលាំងឈើសពី ៥០០ឯស ឡើង	៣០០.០០០

បទបញ្ញត្តិរួមអំពីពន្ធ និង អាករ

មាត្រា៥៥ . ការទទួលធ្វើអោយសំរេច នូវលក្ខណៈបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ និង ការពិនិត្យកាត់ត្រានូវបទល្មើសទាំងឡាយ គឺជាសមត្ថកិច្ចរបស់អង្គការពន្ធ ។

មាត្រា៥៥ . ទោះក្នុងករណីណាក៏ដោយ ក្រុមរាជការទាំងឡាយព្រមទាំងសហគ្រាសដែលរដ្ឋបានអោយសម្បទាន ឬ ដែលរដ្ឋត្រួតត្រា ហើយនិងគ្រឹះស្ថាន ឬ អង្គការសាធារណៈទាំងឡាយ ពុំអាចនឹងលាក់បំបាំងនូវការសំខាន់ក្នុងវិជ្ជាជីវៈចំពោះភ្នាក់ងារពន្ធ នៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ដែលបំពេញមុខងារខាងពន្ធអាករនេះហើយដែលមានលិខិតឧទ្ទេសតាម និងលិខិតបញ្ជា របស់កកកម្មត្រឹមត្រូវ ។

មាត្រា៥៦ . ក្នុងករណីដែលអ្នកជាប់ពន្ធអាករ ពុំព្រមបង់ប្រាក់ពន្ធអាករ ឬ ប្រាក់ពិន័យអ្នកជាប់ពន្ធអាករអាចសវនាទៅអង្គការពន្ធច្បក ហើយតាមលំដាប់ច្បាប់ អោយលុប ឬ បន្ថយប្រាក់ពន្ធអាករ ឬ ប្រាក់ពិន័យដែលតម្រូវអោយបង់នោះ បើមានភស្តុតាង បញ្ជាក់ថា អង្គការពន្ធច្បកនោះកំណត់មិនត្រឹមត្រូវ ។
បើនៅតែមិនយល់ព្រម ត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅតុលាការដើម្បីជំនុំជម្រះ ។
ក្នុងពេលរង់ចាំការដោះស្រាយបណ្តឹងតវ៉ា អ្នកជាប់ពន្ធអាករត្រូវបង់ប្រាក់ពន្ធអាករ និង ប្រាក់ពិន័យអោយគ្រប់គ្រាន់ និងតាមពេលវេលាកំណត់ ។

មាត្រា៥៧ . ការប្រកាសមិនគ្រប់គ្រាន់ ការប្រកាសពុំគ្រប់ ជាទូទៅគឺបទល្មើសទាំងឡាយលើបទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះត្រូវរងការ ពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០\$ ដល់ ៥០.០០០\$ ហើយបើមានការបន្តពន្ធអាករ ត្រូវរងការពិន័យបន្ថែមឆ្នាំ នឹង២ដងនៃប្រាក់ពន្ធអាករដែលបន្តនោះ ។
ក្នុងរយៈពេល២ឆ្នាំ បើពុំរាងចាលនៅប្រព្រឹត្តល្មើសទៀតនោះ ចំនួនប្រាក់ពិន័យខាងលើត្រូវឡើងពី ២០.០០០\$ ដល់ ១០០.០០០ \$ ប្រាក់ពិន័យពីការបន្តពន្ធអាករត្រូវឆ្នាំ ៣ ដងនៃប្រាក់ពន្ធអាករដែលបន្ត ។

មាត្រា៥៨ . ត្រូវរងការកំណត់ពន្ធអាករតាមនូវការ ចំពោះអ្នកជាប់ពន្ធអាករដែល :

- ១. ពុំបានប្រកាសជូនអង្គការពន្ធ តាមពេលវេលាដែលកំណត់ក្នុងច្បាប់នេះ
- ២. ពុំព្រមបង់ ឬ ពុំព្រមជូនភស្តុតាងផ្សេងៗ តាមការស្នើសុំរបស់អង្គការពន្ធក្នុងរយៈពេល ៣០ ថ្ងៃ
- ៣. ពុំព្រមបង្ហាញបញ្ជីគណនេយ្យជូនអង្គការពន្ធ

មាត្រា៥៩ . ចំនួនប្រាក់ពន្ធអាករត្រូវបន្ថែម ២៥ ភាគរយ ចំពោះអ្នកជាប់ពន្ធអាករដែលត្រូវគិតពន្ធអាករតាមនូវការ ។ ចំនួន បន្ថែមនេះត្រូវឡើងដល់ ៥០ ភាគរយក្នុងករណីពុំរាងចាលជាដំបូង ដល់ ១០០ ភាគរយក្នុងករណីពុំរាងចាល លើកទី ២ នឹងឡើងដល់ ២០០ ភាគរយក្នុងករណីឆ្លើសបន្តទៀត ។

មាត្រា៦០ . ការយឺតយ៉ាវ មិនបានបង់ប្រាក់ពន្ធអាករតាមពេលកំណត់ត្រូវរងការពិន័យជាប្រាក់ឆ្នាំនឹង ៥ ភាគរយក្នុង ១ ខែ លើចំនួនប្រាក់ពន្ធអាករដែលត្រូវបង់ ចំពោះអំពើឆ្លើសជាលើកទី ១ ។
ក្នុងរយៈពេលពីរឆ្នាំ បើពុំរាងចាលនៅប្រព្រឹត្តល្មើសទៀតនោះ អត្រាប្រាក់ពិន័យនេះត្រូវឡើងដល់ ១០ ភាគរយ ចំពោះអំពើឆ្លើសជាលើកទី ២ នឹងត្រូវឡើងដល់ ១៥ ភាគរយ ចំពោះឆ្លើសជាលើកទី ៣ ។

ចំពោះអំពើល្មើសជាបន្តទៀត អត្រាប្រាក់ពិន័យត្រូវឡើងដល់ ២០ ភាគរយ ។

ការយឺតយ៉ាវមិនបានបង្កពន្ធអាករនឹងអាចអនុគ្រោះពន្យារពេលបង់ពន្ធអាករ បន្ថយពន្ធអាករ ឬអោយរួចពន្ធអាករ បានតែក្នុងករណីមានមហន្តរាយដល់សកម្មភាពអាជីវកម្ម ឬ ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នកជាប់ពន្ធអាករ ឬ អោយជីវិត របស់អ្នកជាប់ពន្ធអាករ ។

ការអនុគ្រោះអោយពន្យារពេលបង់ពន្ធអាករ ឬ បន្ថយពន្ធអាករ ឬ អោយរួចពន្ធអាករ ត្រូវកំណត់អោយរួមមន្ត្រី ក្រសួង សេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៦១ .- អង្គការពន្ធអាករស្តីទី តាមប្រមូលទារប្រាក់ពិន័យដែលអ្នកប្រព្រឹត្តល្មើសបានយល់ព្រមទទួល និង ប្រាក់ពន្ធអាករក្លាំង ភ្នាក់ពុំបានទារអោយបណ្តាលមកពីការប្រព្រឹត្តល្មើសអ្នកជាប់ពន្ធអាករ ឬ បណ្តាលមកពីការរំលោភបំពានក្នុងការពន្ធកិច្ច ក្នុងកំឡុង ៣ ឆ្នាំ គិតចាប់ពីឆ្នាំដែលគិតយកពន្ធអាករ ។

ប៉ុន្តែបើមានការរំលោភទៀងដល់តុលាការហើយរកទៅឃើញថា អ្នកជាប់ពន្ធអាករពុំបានបង់ពន្ធអាករ ឬបង់ពុំគ្រប់ គ្រាន់តាមកំរិតនោះ អង្គការពន្ធអាករអាចទារអោយបង់រហូតដល់ពេលដាច់ឆ្នាំ ដែលជាឆ្នាំបន្ទាប់ពីឆ្នាំកាត់សេចក្តី ។

មាត្រា ៦២ .- ធនាគារដែលបានបោះព្រាងអ្នកជាប់ពន្ធអាករម្នាក់ ឬ ច្រើននាក់អោយបង់សេចក្តី ឬ ពន្យារពេលបង់ពន្ធអាករតាមការ បំពានលើប្រកាសរបស់រដ្ឋ តាមការសម្រេចរបស់តុលាការ ឬ តាមការរៀបចំឧបាយកល សំដៅរាំងស្ទះការកំណត់មូលដ្ឋាន គិតពន្ធអាករ ឬ ការយកពន្ធអាករ ត្រូវទទួលទោសជាប់គុកពី ៦ ខែទៅ ៣ ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៦៣ .- មន្ត្រី និង ភ្នាក់ងារពន្ធអាករដែលបន្តលួច បោកបញ្ឆោត ប្រាក់ពន្ធអាករ ប្រាក់ពិន័យ ទារសំណង អ្នកស្តុក និង អ្នក កណ្តាលក្នុងបទល្មើស ត្រូវផ្តន្ទាទោសជាប់គុកជាធរមាន ។

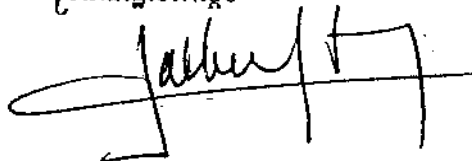
មាត្រា ៦៤ .- ក្រឹត្យច្បាប់លេខ ២៣ ក្រច់ ថ្ងៃទី ១៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៨៥ ស្តីពីពន្ធអាករ និង បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយ ណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៦៥ .- ច្បាប់ត្រូវប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ច្បាប់នេះត្រូវបានរដ្ឋសភា ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អនុម័ត
នៅថ្ងៃ ទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ នាសម័យប្រជុំ រដ្ឋសភា លើកទី ១
នីតិកាលទី ១ ។

ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣

ប្រធានរដ្ឋសភាស្តីទី

ស៊ិន ស៊ីហ្គី

តារាង "ខ"

ចំនួនបុគ្គលិកពិព័រណ៍របស់ក្រសួងធានា

របស់ស្រុកតាមក្រសួង

ក្រសួងធានា	សរុប បុគ្គលិក អចិន្ត្រៃយ៍	រដ្ឋបាលប្រឹក្សា						ធានាធានា
		បុគ្គលិកអចិន្ត្រៃយ៍					បុគ្គលិក អវិស្សន្ទ ចំនួនសរុបនៃ ច្បាប់រដ្ឋបាល របស់ រដ្ឋបាល	ចំនួនបុគ្គលិក អចិន្ត្រៃយ៍
		សរុប	ប្រភេទ ក	ប្រភេទ ខ	ប្រភេទ គ	ធានា		
១២-ក្រសួងអប់រំយុវជននិងកីឡា	74 921	2 861	202	2 041	618		41	72 060
១-អប់រំ	73 276	1 216	85	888	243		5	72 060
២-យុវជនកីឡា	1 185	1 185	40	958	187		6	
៣-យុវជននិងកីឡា	460	460	77	195	188		30	
១៣-ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	2 072	587	116	314	83	74		1 485
១៤-ក្រសួងឧស្សាហកម្ម មីនិកនិងថាមពល	2 416	558	102	397	59			1 858
១៥-ក្រសួងព័ត៌មាន	1 485	354	94	207	53		4	1 131
១៦-ក្រសួងសុខាភិបាល	18 797	5 953	159	3 284	743	1 767		12 844
១៧-ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច	395	250	47	119	74	10	3	145
១៨-ក្រសួងធម្មការនិងកិច្ចការសាសនា	579	200	35	30	135		3	379
១៩-ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍	2 208	1 524	97	1 057	370		5	684
២០-ក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ	2 657	1 658	192	985	481		50	999
២១-ក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារនិងអភិវឌ្ឍន៍	2 185	650	86	399	165		4	1 535

ប្រភេទ ក: បុគ្គលិកក្រសួងស្ថាប័នសាធារណៈ

ប្រភេទ ខ: បុគ្គលិកក្រសួងស្ថាប័នសាធារណៈ

ប្រភេទ គ: បុគ្គលិកក្រសួងស្ថាប័នសាធារណៈ

តារាង "ខ"

ចំនួនបុគ្គលិកពិការរបស់ក្រសួងសាធារណការ

របស់ក្រសួងសាធារណការ

ក្រសួងនានា	សរុប បុគ្គលិក អចិន្ត្រៃយ៍	រដ្ឋបាលស្រុក						រដ្ឋបាល
		បុគ្គលិកអចិន្ត្រៃយ៍					បុគ្គលិក អចិន្ត្រៃយ៍ ចំនួនសរុបនៃ ច្បាប់រដ្ឋបាល និង សាលារដ្ឋបាល	ចំនួនបុគ្គលិក អចិន្ត្រៃយ៍
		សរុប	ប្រភេទក	ប្រភេទខ	ប្រភេទគ	នានា		
សរុបចំនួនបុគ្គលិក	148473	33264	3756	18548	7586	3374	454	115209
រដ្ឋបាលស្រុក	179	179	28	52	99			
២_សាលា	120	120				120		
៣_រដ្ឋបាលស្រុក	173	173				173		
៣_រដ្ឋបាលស្រុក	3955	3955	820	2768	581	286	62	
៣_រដ្ឋបាលស្រុក	776	776	101	236	153	286		
៣_រដ្ឋបាលស្រុក	450	450	94	332	24		10	
៣_រដ្ឋបាលស្រុក	1647	1647	282	1250	115		6	
៣_រដ្ឋបាលស្រុក	180	180	158	22			14	
៣_រដ្ឋបាលស្រុក	401	401	95	216	90			
៣_រដ្ឋបាលស្រុក	122	122	22	100				
៣_រដ្ឋបាលស្រុក	379	379	68	112	199		32	
៤_ក្រសួងការងារសង្គម និង សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ	659	659	123	286	250			
៥_ក្រសួងមហាផ្ទៃ	7236	174	62	89	23			7062
៥_ក្រសួងមហាផ្ទៃ	7236	174	62	89	23			7062
៦_ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ	4579	3308	713	2483	112		12	1271
៧_ក្រសួងយោធា	3914	1446	196	639	431	180		2468
៨_ក្រសួងសាធារណការនិង បណ្តុះបណ្តាល	7013	2988	141	1025	1822		65	4025
៨_សាធារណការ	5920	2765	103	914	1748		65	3155
៨_បណ្តុះបណ្តាល	1093	223	38	111	74			870
១០_ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ	12132	5367	460	2686	1457	764	205	6765
១១_ក្រសួងយុត្តិធម៌	798	300	83	187	30			498
១១_ក្រសួង	158	158	36	106	16			
១១_ក្រសួង	640	142	47	81	14			498

ការងារគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៤

តារាង "ឃ"

ចំណាយជាមូលធននៃថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

ផលទានសន្យានិងផលទានទូទាត់

ការចូលរួមធានាស្រូវ ធានាប្រភេទ

និងធានាប្រភេទបរិក្ខារ

លានរៀល

ក្រសួងធានា	សរុប ផលទាន សន្យា	សរុប ផលទាន ទូទាត់	ផលទានវិនិយោគ សាងសង់-ទូទាត់-បំពាក់/ទិន្នន័យ		ប្រតិបត្តិការ បរិក្ខារ/ទិន្នន័យ	ការទូទាត់ប្រាក់រៀល
			ផលទានសន្យា	ផលទានទូទាត់	ផលទានសន្យា ផលទានទូទាត់	
១២_ក្រសួងរ៉ែថាមពលនិងកសិកម្ម	86 702	25 248	86 702	25 248		
១_រ៉ែថាមពល	53 274	12 282	53 274	12 282		
២_កសិកម្ម	33 098	12 636	33 098	12 636		
៣_ថាមពលនិងកសិកម្ម	330	330	330	330		
១៣_ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	112	112	112	112		
១៤_ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងថាមពល	46 484	5 300	46 484	5 300		
១៥_ក្រសួងផែនការ	150	150	150	150		
១៦_ក្រសួងសុខាភិបាល	4 000	4 000	4 000	4 000		
១៧_ក្រសួងទេសចរណ៍	500	500	500	500		
១៨_ក្រសួងធម្មការនិងកិច្ចការ សាសនា	180	180	180	180		
១៩_ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និង ទូរគមនាគមន៍	3 500	3 500	3 500	3 500		
២០_ក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ	900	900	900	900		
២១_ក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ និងអភិវឌ្ឍន៍	550	550	550	550		

តារាង "៥"

ចំណាយជាមូលធននៃថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

ការប្តូរឈ្មោះតាមក្រសួង តាមប្រភេទ

ឥណទានសន្យានិងឥណទានទូទាត់

និងការស្រាវជ្រាវ

ឆាន:អ្នកស្រាវជ្រាវ

ក្រសួងនានា	សរុប ឥណទាន សន្យា	សរុប ឥណទាន ទូទាត់	ឥណទានវិនិយោគ សារពើពន្ធ និង មូលដ្ឋានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ		ប្រតិបត្តិការ បញ្ឈប់ក្នុងឆ្នាំ	ការទូទាត់ប្រាក់ខ្ចី ចូល
			ឥណទានសន្យា	ឥណទានទូទាត់		
សរុបចំណាយជាផ្ទាល់	448 078	312 000	428 478	292 400		19 600
១_ប្រភេទអាជីវកម្ម	1 000	1 000	1 000	1 000		
២_សភាជាតិ						
៣_ចំណូលពីការអនុវត្ត	61 220	31 540	61 220	31 540		
១_ឥណទានអន្តរជាតិ	2 000	2 000	2 000	2 000		
២_បញ្ញត្តិ	150	150	150	150		
៣_អភិវឌ្ឍន៍ជនបទ	55 692	26 012	55 692	26 012		
៤_ចំណែកទឹកដីស្រូវ	50	50	50	50		
៥_កិច្ចការនានា	290	290	290	290		
៦_មុខរបរសាធារណៈ	38	38	38	38		
៧_អាកាសយានសម្ភារ	3 000	3 000	3 000	3 000		
៤_ក្រសួងការងារសេរី និង សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ	800	800	800	800		
៥_ក្រសួងការពារជាតិ (*)						
ក្រសួងមហាផ្ទៃ (*)						
៧_ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ	21 600	21 600	2 000	2 000		19 600
៨_ក្រសួងឃោសនាការ	1 000	1 000	1 000	1 000		
៩_ក្រសួងសាធារណៈការនិង ដឹកជញ្ជូន	159 380	159 120	159 380	159 120		
១_សាធារណៈការ	152 100	151 840	152 100	151 840		
២_ដឹកជញ្ជូន	7 280	7 280	7 280	7 280		
១០_ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ	59 900	56 400	59 900	56 400		
១១_ក្រសួងធម្មនុញ្ញ	100	100	100	100		
១_ក្រសួង	75	75	75	75		
២_អង្គភាព	25	25	25	25		

(*) ចំណាយជាមូលធនសម្រាប់ការពារជាតិ គ្រោះថ្នាក់រ៉ោត និង ក្រសួងមហាផ្ទៃនិងសន្តិសុខ គ្រោះថ្នាក់ប្រាំងឆ្នេរសមុទ្រ ស្រះបង្កប់ទឹក និង ចំណាយជាផ្ទាល់

ការងារគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៤

តារាង "គ"

ចំណាយថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

ឥណទាននៃកម្មវិធី

រងចែកកម្មវិធីនានាផ្អែកលើប្រភេទធនធាន

ធនធាន	ឆ្នាំ									
	1993		1994 - 1996		1994		1995		1996	
ធនធាន	ក្រៅប្រទេស	ថវិកា	ក្រៅប្រទេស	ថវិកា	ក្រៅប្រទេស	ថវិកា	ក្រៅប្រទេស	ថវិកា	ក្រៅប្រទេស	ថវិកា
សរុប	96 806.0		175 399.4	198 762.0	110 705.5	106 217.2	48 146.8	63 857.8	16 547.1	28 687.0
ថវិកាប្រចាំការងារ				7 280.0		3 640.0		3 640.0		
ការងារសាងសង់			468.0	13 260.0	468.0	8 060.0		2 600.0		2 600.0
ការងារសាងសង់			1 183.0	20 759.4	811.2	6 559.5	275.6	7 282.8	96.2	6 917.0
ថវិកាប្រចាំការងារ			130.0	8 314.8	130.0	6 494.8		871.0		949.0
ថវិកាប្រចាំការងារ				2 392.0		2 392.0				
ថវិកាប្រចាំការងារ				2 990.0		2 600.0		260.0		130.0
ថវិកាប្រចាំការងារ			1 717.0	10 503.2	1 067.0	9 117.4	650.0	769.6		616.2
ថវិកាប្រចាំការងារ				1 170.0		910.0		260.0		
ការងារសាងសង់			5 915.0	33 891.0	5 915.0	13 507.0		11 089.0		9 295.0
ការងារសាងសង់				17 368.0		10 868.0		6 500.0		
ថវិកាប្រចាំការងារ			8 722.6	1 112.1	8 677.5	500.0		420.7	45.0	191.4
ថវិកាប្រចាំការងារ			3 120.0	572.0	3 120.0	286.0		286.0		
ថវិកាប្រចាំការងារ				14 144.1		5 707.0		8 437.0		
ថវិកាប្រចាំការងារ			104.0	1 336.4	104.0	1 336.4				
ថវិកាប្រចាំការងារ			51 615.2	49 934.5	24 575.2	29 201.4	27 040.0	17 093.1		3 640.0
ថវិកាប្រចាំការងារ	78 611.0		63 574.7		45 374.7		9 100.0		9 100.0	
ថវិកាប្រចាំការងារ	18 195.0		38 850.1	13 734.4	20 463.0	5 037.5	11 081.2	4 348.5	7 305.9	4 348.5

តារាង "គ"
ចំណាយថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ
ឥណទានឥតកម្មវិធី

ការបែងចែកកម្មវិធីនានាទៅក្នុងក្រុមប្រភេទនានា

ឈានមុខ

ក្រុមប្រភេទ	ឈ្មោះ	1993		1994-1996		1994		1995		1996	
		ក្រៅប្រទេស	ក្នុងប្រទេស	ក្រៅប្រទេស	ក្នុងប្រទេស	ក្រៅប្រទេស	ក្នុងប្រទេស	ក្រៅប្រទេស	ក្នុងប្រទេស	ក្រៅប្រទេស	ក្នុងប្រទេស
- កម្មវិធីសរុប		359 237.1		915 806.4	400 264.2	456 240.4	168 359.6	342 640.9	127 843.6	116 925.2	104 060.9
ក្រុមប្រភេទ		152 971.0		178 781.0	3 798.6	111 742.8	3 798.6	34 884.1		32 154.0	
ស្រូវនិងឈើស្រូវ		52 366.6		45 058.0	1 567.8	32 448.0	1 567.8	6 305.0		6 305.0	
កម្មវិធីស្រាវជ្រាវនិងបច្ចេកវិទ្យា		35 921.6		7 124.0		7 124.0					
ការពង្រីកផ្ទៃដីស្រែចម្ការ		1 378.0		4 563.0	150.8	4 563.0	150.8				
ការស្រាវជ្រាវនិងបច្ចេកវិទ្យា		5 460.0		16 380.0		5 460.0		5 460.0		5 460.0	
ការបណ្តុះបណ្តាលកម្មករ		9 607.0		12 701.0	962.0	11 011.0	962.0	845.0		845.0	
វិបលកម្មកម្មវិធីស្រាវជ្រាវនិងបច្ចេកវិទ្យា				4 290.0	455.0	4 290.0	455.0				
ការដាំដុះដំណាំកៅស៊ូ				4 739.8	260.0	4 739.8	260.0				
បណ្តុះបណ្តាលកម្មករស្រាវជ្រាវ		11 934.8		31 278.0	520.0	11 752.0	520.0	12 428.0		7 098.0	
ការស្រាវជ្រាវ		2 314.0		9 438.0	1 151.8	4 810.0	1 151.8	2 314.0		2 314.0	
ការការពារនិងគាំទ្រកម្មករ		2 288.0		5 303.9		1 768.0		1 768.0		1 768.0	
អភិវឌ្ឍន៍ធនធានធម្មជាតិ ឬ		83 049.2		79 531.3	299.0	55 393.0	299.0	12 069.2		12 069.1	
កម្មវិធីបែងចែកការចែករំលែកធនធាន											
និងការគ្រប់គ្រងប្រភពធនធាន		998.4		3 432.0		832.0				2 600.0	
ក្រុមប្រភេទ		103 480.0		366 050.0	10 348.0	156 780.0	2 600.0	159 380.0	4 420.0	49 920.0	3 323.0
កម្មវិធីស្រាវជ្រាវ		102 180.0		284 700.0	7 228.0	132 080.0	1 820.0	121 420.0	2 340.0	31 200.0	3 068.0
កម្មវិធីស្រាវជ្រាវ		1 000.0		22 100.0	1 560.0	6 760.0	520.0	10 140.0	780.0	5 200.0	260.0
កម្មវិធីស្រាវជ្រាវនិងបច្ចេកវិទ្យា		260.0		49 140.0		15 340.0		20 280.0		13 520.0	
កម្មវិធីស្រាវជ្រាវ				10 140.0	1 560.0	2 600.0	260.0	7 540.0	1 300.0		
ក្រុមប្រភេទ		5 980.0		117 000.0	46 566.0	44 720.0	1 664.0	72 280.0	16 536.0		28 366.0
ក្រុមប្រភេទ				78 546.0	140 789.6	32 292.0	54 079.9	27 950.0	43 029.8	18 304.0	43 679.9
សាងសង់				32 526.0	30 394.0	10 140.0	10 244.0	10 010.0	10 114.0	12 376.0	10 036.0
បង់ប្រាក់					13 701.9		2 834.0		2 834.0		8 034.0
វិទ្យាស្ថាន				14 430.0	19 369.9	4 810.0	12 574.0	4 810.0	3 198.0	4 810.0	3 198.0
ឧត្តម				20 306.0	58 187.9	12 636.0	20 461.9	7 670.0	19 811.9		17 914.0
ចំណេះដឹង				10 894.0	12 974.0	4 576.0	5 512.0	5 330.0	5 018.0	988.0	2 444.0
រដ្ឋបាល				390.0	6 161.9	130.0	2 054.0	130.0	2 054.0	130.0	2 054.0

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៤

តារាង "ខ"

ចំណាយថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

ការចុះសរុបចំណាយតាមក្រសួងនិងដ្ឋានប្រភេទ

ឯកតាគិតជាលានរៀល

ប្រភេទ	សរុបរួម ចំណាយ	សរុបចំណាយ ជាប្រចាំ	1	2	3	4	5
ក្រសួងនានា ផ្នែក		(*)	ប្រភេទទី១: បញ្ចេញសេវា	ប្រភេទទី២: ការប្រាក់ នៃការខ្ចីបុល	ប្រភេទទី៣: អន្តរាគមន៍ សាធារណៈ	ប្រភេទទី៤: ចំណាយ ផ្សេងៗ និង ចំណាយមិន បានគ្រោងទុក	ប្រភេទទី៥: ចំណាយ ជាមូលបត្រ (*)
១៥_ក្រសួងផែនការ	2 534	2 384	2 315		69		150
១_ក្រសួង	1 379	1 229	1 193		36		150
៩_ខេត្តនានា	1 155	1 155	1 122		33		
១៦_ក្រសួងសុខាភិបាល	49 898	45 898	45 552		346		4 000
១_ក្រសួង	26 916	22 916	22 608		308		4 000
៩_ខេត្តនានា	22 982	22 982	22 944		38		
១៧_ក្រសួងទេសចរណ៍	1 659	1 159	1 141		18		500
១_ក្រសួង	1 407	907	892		15		500
៩_ខេត្តនានា	252	252	249		3		
១៨_ក្រសួងមជ្ឈមណ្ឌលនិងកិច្ចការ សាសនា	1 114	934	907		27		180
១_ក្រសួង	563	383	367		16		180
៩_ខេត្តនានា	551	551	540		11		
១៩_ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និង ទូរគមនាគមន៍	33 436	29 936	29 811		125		3 500
១_ប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍	32 682	29 182	29 077		105		3 500
៩_ខេត្តនានា	754	754	734		20		
២០_ក្រសួងរញ្ជចម្រើនវិទ្យាសាស្ត្រ	4 867	3 967	2 555		1 412		900
១_ក្រសួង	3 889	2 989	1 606		1 383		900
៩_ខេត្តនានា	978	978	949		29		
២១_ក្រសួងសង្គមកិច្ចការអារ និងអភិវឌ្ឍន៍	29 690	29 140	2 430		26 710		55
១_ក្រសួង	1 585	1 035	884		151		55
៩_ខេត្តនានា	28 105	28 105	1 546		26 559		
៩៩_ចំណាយផ្សេងៗនិងពុំបាន ប្រកាសទុក	30 000	30 000				30 000	

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៤

តារាង "ខ"

ចំណាយថវិកាដោយប្រភេទ

ការចូលរួមចំណាយតាមក្រសួងនិងតាមប្រភេទ

ឯកតា: លានរៀល

ប្រភេទ	សរុបរួម ចំណាយ	សរុបចំណាយ ជាប្រចាំ (*)	1	2	3	4	5
ក្រសួងនានា ផ្សេង			ប្រភេទទី១: បញ្ចេញនូវសេវា	ប្រភេទទី២: ការប្រាក់ នៃការវិនិយោគ	ប្រភេទទី៣: អន្តរាគមន៍ សាធារណៈ	ប្រភេទទី៤: ចំណាយ ផ្សេងៗ និង ចំណាយមិន បានគ្រោងទុក	ប្រភេទទី៥: ចំណាយ ជាមូលធន (*)
៩-ក្រសួងសាធារណៈការនិង ដឹកជញ្ជូន	170 574	11 454	8 301		3 153		159 120
១-សាធារណៈការ	155 549	3 709	3 581		128		151 840
២-ដឹកជញ្ជូន	10 456	3 176	267		2 909		7 280
៤-ខេត្តនានា	4 569	4 569	4 453		116		
១០-ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង ឧស្សាហកម្ម	69 747	13 347	12 346		1 001		56 400
១-ក្រសួង	63 233	6 833	6 030		803		56 400
៤-ខេត្តនានា	6 514	6 514	6 316		198		
១១-ក្រសួងយុត្តិធម៌	1 142	1 042	1 004		38		100
១-ក្រសួង	294	219	203		16		75
២-តុលាការ	213	188	180		8		25
៤-ខេត្តនានា	635	635	621		14		
១២-ក្រសួងអប់រំយុវជននិងកីឡា	76 304	51 056	49 566		1 490		25 248
១-អប់រំ	17 978	5 696	5 499		197		12 282
២-កីឡា	14 498	1 862	1 363		499		12 636
៣-យុវជននិងកីឡា	1 714	1 384	1 263		121		330
៤-ខេត្តនានា	42 114	42 114	41 441		673		
១៣-ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	19 437	19 325	2 131		17 194		112
១-ក្រសួង	18 006	17 894	742		17 152		112
៤-ខេត្តនានា	1 431	1 431	1 389		42		
១៤-ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងថាមពល	8 643	3 343	2 519		824		5 300
១-ក្រសួង	6 826	1 526	756		770		5 300
៤-ខេត្តនានា	1 817	1 817	1 763		54		

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៤

តារាង "ខ"

ចំណាយថវិកាដោយសេរី

ការចែកចាយថវិកាដោយសេរី

ឯកតាគិតជាលានរៀល

ប្រភេទ	សរុប	សរុបចំណាយ	1	2	3	4	5
ក្រសួងនានា	ថ្លៃ	(*)	ប្រភេទទី១: ចំណាយសេរី	ប្រភេទទី២: ការប្រាក់ នៃការខ្ចីបុរេ	ប្រភេទទី៣: អន្តរាគមន៍ សាធារណៈ	ប្រភេទទី៤: ចំណាយ ផ្សេងៗ និង ចំណាយមិន បានប្រកាសទុក	ប្រភេទទី៥: ចំណាយ ជាមូលបត្រ (*)
សរុបចំណាយ	889 600	577 600	483 304	1 282	63 014	30 000	312 000
១. ប្រភេទប្រចាំឆ្នាំ	18 070	17 070	13 661		3 409		1 000
២. សភាជាតិ	5 488	5 488	5 370		118		
៣. គណៈប្រតិភូ	54 085	22 545	21 604		941		31 540
១. គណៈប្រតិភូ	17 154	15 154	14 579		575		2 000
២. ប្រតិភូ	874	724	713		11		150
៣. អភិវឌ្ឍន៍ជនបទ	27 496	1 484	1 412		72		26 012
៤. ទំនាក់ទំនងជាមួយសហគមន៍	1 023	973	963		10		50
៥. កិច្ចការនានា	1 081	791	537		254		290
៦. ប្រតិភូសាធារណៈ	417	379	364		15		38
៧. អាកាសចរណ៍ស៊ីវិល	6 040	3 040	3 036		4		3 000
៤. ក្រសួងការបរទេស និង សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ	23 324	22 524	21 951		573		800
៥. ក្រសួងការពារជាតិ	(*) 164 000	(*) 164 000	162 031		1 969		
៦. ក្រសួងមហាផ្ទៃ	(*) 86 722	(*) 86 722	84 671		2 051		
១. សន្តិសុខសាធារណៈ	76 000	76 000	74 274		1 726		
២. រដ្ឋបាលប្រចាំ	2 794	2 794	2 668		126		
៤. ខេត្តនានា	7 928	7 928	7 729		199		
៧. ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ	32 365	10 765	8 027	1 282	1 456		21 600
១. ក្រសួង	31 021	9 421	6 720	1 282	1 419		21 600
៤. ខេត្តនានា	1 344	1 344	1 307		37		
៨. ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច	6 503	5 503	5 413		90		1 000
១. ក្រសួង	4 068	3 068	3 057		11		1 000
៤. ខេត្តនានា	2 435	2 435	2 356		79		

(*) ចំណាយជាមូលបត្រសរុបសរុបចំណាយថវិកា ត្រូវបានបែងចែកជាប្រភេទទី១ និង ប្រភេទទី២ តាមការបែងចែករបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៤

តារាង "ក"

ចំណូលថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

របាយការណ៍ តាមប្រភេទ ចំណុច

៖ កម្រៃ និង ពន្ធដារ

ឯកតា: លានរៀល

ប្រភេទ	កម្រៃ	ពន្ធដារ	ការវាយប្រមូលចំណូល	ការប្រមូលថវិកា ឆ្នាំ ១៩៩៤	ការប្រមូល ជាមុនស្របតាម ១៩៩៣	លំអៀង ១៩៩៣-១៩៩៤ លើស (ក) ខ្វះ
02	01	01	មូលនិធិបរិស្ថាន	98 300		+98 300
			ធុរកិច្ច	60 060		+60 060
			អាជីវកម្ម	25 740		+25 740
			ហិរញ្ញវត្ថុ	3 900		+3 900
			ច្បាប់អន្តរជាតិ	3 900		+3 900
			ផ្សេងៗទៀត	4 700		+4 700
			អំណោយផ្សេងៗទៀតពីការងារ	176 340		+176 340
			ធុរកិច្ច			
			សហគមន៍			
			កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍របស់សហប្រជាជាតិ	52 000		+52 000
03	01	01	ការងារ	43 940		+43 940
			អគ្គនាយកដ្ឋាន	33 280		+33 280
			នាយកដ្ឋាន	31 200		+31 200
			ច្បាប់អន្តរជាតិ	13 520		+13 520
			អាជីវកម្ម			
			ផ្សេងៗទៀត	2 400		+2 400
			ចំណុចទី២: ប្រភេទទ្រព្យសម្បត្តិបានមកពីការទិញ	154 960		+154 960
			ប្រភេទទ្រព្យសម្បត្តិ			
			ប្រភេទទ្រព្យសម្បត្តិបានមកពីប្រព័ន្ធធានា			
			.....			
32	01	01	ប្រភេទទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងៗទៀត			
			.....			
			.....			
			.....			
			.....			
			.....			
			.....			
			.....			
			.....			
			.....			

ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៤
តារាង "គ"

ចំណូលថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

ការប្រមូលចំណូល ជាប្រភេទ ជំពូក
ប្រភេទ កម្រិត និង ភាពទំនើប

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	ប្រភេទ	កម្រិត	ភាពទំនើប	ការវាយតម្លៃចំណូល	ការប្រមូលសំរាប់ ឆ្នាំ ១៩៩៤	ការប្រមូល ជាមុនសំរាប់ឆ្នាំ ១៩៩៣	លំអៀងទោទ ១៩៩៣-១៩៩៤ លើស (ក) ខ្វះ	
02	01	01		ប្រភេទទុនឌីពីបរទេស	154 960		+154 960	
				ប្រភេទទុនឌីពីបរទេសបានមកពីអង្គការអន្តរជាតិ	154 960		+154 960	
				មន្ទីរពិបាក	104 000		+104 000	
				មូលនិធិបរិភោគ	65 000		+65 000	
				គំរោងថ្មី	39 000		+39 000	
		02		ធនាគារអាស៊ីសម្រាប់អភិវឌ្ឍន៍	50 960		+50 960	
				មូលនិធិបរិភោគ				
				គំរោងថ្មី	50 960		+50 960	
02				ប្រភេទទុនឌីពីបរទេសបានមកពីរដ្ឋាភិបាល និង អង្គការទំនាក់ទំនង				

ចំណូលថវិកាផ្ទេររបស់រដ្ឋ

ការប្រមូលចំណូល ជាប្រភេទ ផ្នែក

ប្រភេទ កម្រៃ និង វារ៉ាប់រង

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	ប្រភេទ	កម្រៃ	វារ៉ាប់រង	ការវាយប្រមូលចំណូល	ការប្រមូលចំណូល ឆ្នាំ ១៩៩៤	ការប្រមូល ជាមុនសំរាប់ឆ្នាំ ១៩៩៣	លំអៀងនានា ១៩៩៣-១៩៩៤ លើស (ក) ខ្វះ
		04		ផលទុននៃសកម្មភាពវិញ្ញាបនបត្រ	406		+406
		05		ពន្ធលើអាជ្ញាប័ណ្ណនាំចេញ	2 600	500	+2 100
		06		ការត្រួតពិនិត្យគុណភាពផលិតផល	154	40	+114
		07		ពន្ធលើការបង្កើតសហគ្រាស	2 292	1 500	+792
		08		ការបង់ប្រាក់ធានាសំរាប់បង្កើតសហគ្រាស	186		+186
		09		ការលក់ឯកសារធម៌	140		+140
		10		លក់ប័ណ្ណ និង លិខិតបោះពុម្ពផ្សាយរបស់រដ្ឋ	900		+900
		11		ឯកសារផ្សេងៗទៀត	56	2 580	-2 524
		30		ចំណូលផ្សេងៗទៀតរបស់សភាសហគមន៍	1 867	1 068	+799
04				ប្រាក់ចំណេញហិរញ្ញវត្ថុនិងការប្រាក់ផ្សេងៗ			
20				ចំណូលផ្សេងៗក្រៅពីសារពើពន្ធ		(ក) 5 420	-5 420
សរុបចំណូលជាមូលធន					429 600		+429 600
30				ប្រភេទទី៣: ចំណូលជាមូលធន	429 600		+429 600
				ជំពូក៣០: ចំណូលផ្ទៃក្នុងជាមូលធន			
	01			ការលក់ទ្រព្យសម្បត្តិមូលធនរដ្ឋ			
	02			ការលក់ដីធ្លី			
	03			ការលក់ទ្រព្យសកម្មអរូបី និង ហិរញ្ញវត្ថុ			
	15			ចំណូលផ្ទៃក្នុងផ្សេងៗទៀតជាមូលធន			
31				ជំពូក៣១: អំណោយ	274 640		+274 640
	01			ជំនួយមនុស្សធម៌			
		01					
		02					
		03					
		04					
		05					

៣-ចំណូលផ្សេងៗទៀតក្រៅពីសារពើពន្ធសំរាប់ឆ្នាំ៩៣ មានចំណូលសហគមន៍សាធារណៈ ពុំអាចបាច់ចែកចាយជាមួយសហគមន៍

ចំណូលថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំ ១៩៩៤

១ កម្រិតទូទៅ និង រាយការណ៍

ឯកតា: លានរៀល

កម្រិត	កម្រិត	កម្រិត	ការវាយតម្លៃចំណូល	ការប្រមូលនៃចំណូល ឆ្នាំ ១៩៩៤	ការប្រមូលនៃចំណូល ជាមធ្យមស្របច្បាប់ ១៩៩៣	លំអៀងរវាង ១៩៩៣-១៩៩៤	
						លើស (n)	ខ្វះ
		09	ការលក់សំភារៈបរិក្ខារ	100	7 338		-7 238
		10	ការផ្តល់សំភារៈបរិក្ខារ	35	40		-5
		11	ផលិតផលនៃការប្រើប្រាស់ធនធាន	439		+439	
		12	ផលិតផលនៃប្រតិបត្តិការពាណិជ្ជកម្ម				
		20	ផលប៉ះពាល់ផ្សេងៗទៀតរបស់សហគ្រាសសាធារណៈ	493	809		-316
04			កំរៃយកមុនចូលសម្បទានស្រែចម្ការ	500	12 900		-12 400
	01		សម្បទានពិប្រែប្រួល	500	12 900		-12 400
	02		សម្បទានពិប្រែប្រួល				
	10		សម្បទានផ្សេងៗទៀត				
05			ពន្ធលើការកាត់តម្លៃសិទ្ធិសាធារណៈ				
06			ការប្តូរអចលនវត្ថុ	2 881		+2 881	
07			ផលពីការលក់ផ្នែកធន	600		+600	
08			ផលប៉ះពាល់ពីការលក់ទ្រព្យសម្បត្តិកំរៃចិត្ត				
			សត្វពាហនៈ រោងចក្រ រោងចក្រសាធារណៈ ផ្ទះ និង ទំនិញបោះបង់ចោល				
09			ផលពីការលក់អចលនវត្ថុរបស់រដ្ឋ				
20			ផលប៉ះពាល់ផ្សេងៗទៀតពីទ្រព្យសម្បត្តិ	6		+6	
21			ជំពូក២១: ចំណូលផ្សេងៗទៀតពីមេសាសនា	63 655	11 108	+57 967	-5 420
	01		ផលប៉ះពាល់សំណើ និង ធនធាន	53 855		+53 855	
	02		ផលប៉ះពាល់ វិទ្យុ ទូរទស្សន៍ ការផ្សាយ	131		+131	
	03		ចំណូលនៃសេវាកម្មសាធារណៈ	9 669	5 688	+3 981	
	01		កំរៃនៃការប្រើប្រាស់	69		+69	
	02		ការលក់សំភារៈបរិក្ខារ	10		+10	
	03		ពន្ធនៃស្ថានទូត	989		+989	

ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៤

តារាង ៣

ចំណូលថវិកាផ្សេងៗរបស់រដ្ឋ

ការប្រមូលចំណូល តាមប្រភេទ ជិត

ប្រការ កច្ឆាទ័យ និង វាក្យទ័យ

ឯកតា: រៀល

ជំពូក	ប្រការ	កថាខណ្ឌ	វាក្យខណ្ឌ	ការរាយប្រយោជន៍ចំណូល	ការប្រមូលចំណូល ឆ្នាំ ១៩៩៤	ការប្រមូល ចំណូលសរុប ឆ្នាំ ១៩៩៣	លំអៀងរវាង ១៩៩៣-១៩៩៤ លើស (ក) ខ្វះ
14				ជំពូក១៤: ចំណូលសារពើពន្ធផ្សេងៗទៀត	27 228	300	+27 078
	01			ពន្ធនៃឥណទាន	150	300	-150
	02			ពន្ធលើសារពើពន្ធស៊ីវិល និង តុលាការ			
	03			អាករលើការសាងសង់	250		+250
	04			ការផ្គត់ផ្គង់ និង ទោសប្បញ្ញត្តិសារពើពន្ធ	200		+200
	05			អាករលើការផ្គត់ផ្គង់ដោយផ្ទាល់ដល់រដ្ឋ	25 100		+25 100
	06			អាករព្រលានយន្តហោះ	1 433		+1 433
	30			ចំណូលសារពើពន្ធផ្សេងៗទៀតតាមមុខពន្ធនានា	95		+95
				ប្រភេទទី២: ចំណូលកុំរើសសារពើពន្ធ	98 930	73 200	+67 120
20				ជំពូក២០: ផលទុននៃទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ	35 275	62 092	+9 153
	01			ពន្ធនេសាទ	6 020	4 300	+1 720
	02			ផលិតផលព្រៃឈើ	5 822	12 830	-7 008
	03			ផលទុនបានមកពីសហគ្រាសសាធារណៈ	19 446	32 062	+3 946
		01		ការជួលដីសហគ្រាស	9 132	16 200	-7 068
		01		សហគ្រាសមធ្យម	7 332	8 200	-868
		02		សហគ្រាសខេត្តនានា	1 800	8 000	-6 200
		02		ការបង់ប្រាក់ប្រាក់បៀវត្ស	2 752	1 500	+1 252
		01		សហគ្រាសមធ្យម	2 752	1 400	+1 352
		02		សហគ្រាសខេត្តនានា		100	-100
	03			ចំណូលលើសនៃផលិត		1 935	-1 935
	04			លើសវាក្យនៃការរៀបចំការបង់សហគ្រាសសាធារណៈ			
	05			ប្រាក់ចំណេញរបស់សហគ្រាសសាធារណៈ			
	06			ផលទុនរបស់អាកាសចរណ៍ស៊ីវិល	5 645	4 240	+1 405
	07			ផលទុននៃសកម្មភាពកាតព្វកិច្ច			
	08			ផលទុននៃសកម្មភាពទេសចរណ៍	850		+850

ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៤

តារាង "ក"

ចំណូលថវិកាធារណៈ

មាតិកាចំណូល តាមប្រភេទ ជំពូក

កថាខណ្ឌ និង ក្រុង

ឯកតា: លានរៀល

កថាខណ្ឌ	ក្រុង	ក្រុមហ៊ុន	ការវាយតម្លៃចំណូល	ការប្រមាណសរុប ឆ្នាំ ១៩៩៤	ការប្រមាណ ជាមុនសរុបឆ្នាំ ១៩៩៣	លំអៀងរវាង ១៩៩៣-១៩៩៤ លើស (ក) ខ្វះ
01	01	01	ជំពូក១២: ពន្ធផ្លូវបេតុងប្រេងប្រេង និងសេវាកម្ម	65 851	45 950	+22 452
			ពន្ធលើផលរយៈ រេម៉ាតធុន	11 292	3 750	+7 542
			សហគ្រាសសាធារណៈ	3 792	3 750	+42
			សហគ្រាសមជ្ឈឹម	3 292	3 550	-258
			02 សហគ្រាសខេត្តនានា	500	200	+300
			សហគ្រាសឯកជន	7 500		+7 500
			02 ពន្ធលើការប្រើប្រាស់: រេម៉ាតធុន	46 610	(១) 32 000	+14 610
			03 ពន្ធដីក	449	1 000	-551
			04 ពន្ធលើទំនិញក្នុងប្រទេស	300	200	+100
			05 ពន្ធលើសេវាសាងសង់	200	200	
			06 ពន្ធលើធាតុដីកសិកម្ម	2 000	1 800	+200
			07 អាករស្ថាបត្យ	5 000	7 000	-2 000
13	01	01	ជំពូក១៣: ពន្ធលើពាណិជ្ជកម្មក្រៅប្រទេស	248 700	140 000	+108 700
			ពន្ធ និង អាករធម្មតាសាធារណៈ	241 070	136 000	+105 070
			01 ពន្ធមិនប្រកាស	240 170	136 000	+104 170
			02 កំរៃយកមុនលើផលិតផលប្រេងកាត	700		+700
			03 កំរៃយកមុនលើការងារធុនក្នុងការនាំចូល	100		+100
			10 ពន្ធ និង អាករធម្មតាសាធារណៈលើការនាំចូល	100		+100
			02 អាករលើការនាំចេញ	4 630	4 000	+630
			01 អាករធម្មតាសាធារណៈលើការនាំចេញ	4 430	4 000	+430
			02 កំរៃយកមុនលើការងារធុនក្នុងការនាំចេញ	100		+100
			10 ពន្ធ និង អាករធម្មតាសាធារណៈលើការនាំចេញ	100		+100
03	03	03	ការផ្គត់ផ្គង់របស់រដ្ឋ	3 000		+3 000

១. តាមផ្ទាំង ពន្ធលើការប្រើប្រាស់បានចូលក្នុងកថាខណ្ឌកសិកម្មនិងសេវាកម្មក្នុងប្រទេសនិងការងារធុនក្នុងការនាំចេញ

ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៤

តារាង គ

ចំណូលថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

ប្រភេទចំណូល តាមប្រភេទ ជិត

នៃ កម្រៃ និង ពន្ធនានា

ឯកតា: លានរៀល

កំរិត	ប្រភេទ	កម្រៃ	ពន្ធនានា	ការវាយប្រមូលចំណូល	ការប្រមូលសរុប ឆ្នាំ ១៩៩៤	ការប្រមូល ជាមុនសរុប ១៩៩៣	បំរែបំរួល ១៩៩៣-១៩៩៤ លើស (ត) ខ្វះ
សរុបប្រមូលចំណូលថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ					889 600	283 000	+659 034 -52 434
សរុបចំណូលជាប្រចាំ					460 000	283 000	+229 434 -52 434
0	01	02	01	ប្រភេទទី១: ពន្ធ និង ពន្ធនានា	361 070	209 800	+162 314 -11 044
				ជំពូក១០: ពន្ធលើផលទុនប្រាក់ចំណេញ និង កំរៃទុន	18 991	23 050	+4 084 -8 143
				ពន្ធលើប្រាក់បៀវត្ស	2 000		+2 000
				ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញរបស់ហាងចក្រ និង ពាណិជ្ជកម្ម	14 907	23 050	-8 143
				សហគ្រាសសាធារណៈ	10 107	14 300	-4 193
			01	សហគ្រាសមជ្ឈិម	9 807	14 100	-4 293
			02	សហគ្រាសឯកជន	300	200	+100
			02	សហគ្រាសឯកជន	4 800	8 750	-3 950
			03	ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញនៃវិជ្ជាជីវៈ មិនមែនពាណិជ្ជកម្ម			
			04	ពន្ធលើផលទុននៃសម្បទានរដ្ឋ			
			05	ពន្ធលើផលទុននៃអចលនវត្ថុ-ផ្ទះសំបែង	2 000		+2 000
			06	ពន្ធលើតំបន់សេរីសម្បទានរដ្ឋ			
			07	ពន្ធលើផលទុនកសិកម្ម			
			01	សកម្មភាពព្រៃឈើ			
			02	សកម្មភាពឧស្សាហកម្ម			
			03	អាជីវកម្មកសិកម្មផ្សេងៗទៀត			
11	01	01	01	ពន្ធផ្សេងៗទៀតលើផលទុន-ប្រាក់ចំណេញ និង កំរៃទុន	84		+84
				ជំពូក១១: ពន្ធលើបេតិកភណ្ឌ	300	500	-200
				ពន្ធប្រចាំប្រតិបត្តិ	300	500	-200
				ពន្ធផ្ទេរមរតករវាងអ្នកនៅរស់	300	500	-200
				ពន្ធផ្ទេរសិទ្ធិអ្នកស្លាប់			-

ក-ការប្រែប្រួលចំនួនថវិកា ៩៣-៩៤ ពុំបានទំនងទៅនឹងការប្រែប្រួលចំនួនថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋទេ ព្រោះវាបានប្រែប្រួលតាមការប្រែប្រួលចំនួនថវិកា